

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

Handwritten text in Arabic script, appearing to be a list or index of items, possibly related to a library or collection. The text is written in a cursive style and is somewhat faded.

ARCHIVE
D. Z.
MANUSCRIPT

Handwritten text in Arabic script, continuing the list or index. The text is written in a cursive style and is somewhat faded. The content appears to be a continuation of the list or index from the top section.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or name, appearing as "میرزا محمد علی" (Mirza Muhammad Ali).

۱۰۰
 ۹۰
 ۸۰
 ۷۰
 ۶۰
 ۵۰
 ۴۰
 ۳۰
 ۲۰
 ۱۰
 ۰

U. S. S. R. - 1954

100

جوردی	سور	میک	پ	ن
میدان	سور	میک	م	و

[Handwritten signature]

[Faint handwritten notes or signatures]

۱۰۰۰
 ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کاج سس + ک م پ ر
 سس + ک م پ ر
 سس + ک م پ ر

کرمیو

۱۰۰

[Handwritten signature]

10

سید

100

100

5

(Signature)

5

برای

بہارِ دہلی

سورہ

217

120

52

4

10

8.

17

11

4

張 〇

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على

سيدنا محمد وآله الطيبين

الطاهرين

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على

سيدنا محمد وآله الطيبين

الطاهرين

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على

سيدنا محمد وآله الطيبين

الطاهرين

MANUSCRIPT

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text in the upper middle section of the page.

Handwritten text in the middle section of the page.

Handwritten text in the lower middle section of the page.

Handwritten text in the lower section of the page.

Handwritten text in the bottom section of the page.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or footer.

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript or document, showing several lines of text.

1990

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

سبحانك يا ذا الجلال والإكرام
 نوشت و کافه نشانیها توئی او مین ریخت بدیع
 زین صایح افروم در و در می را که بیان کس در این
 بر سنجی و شعر بدیدند را با حکمت کشید این بیت او که دل
 مستعد هوا بل طغیان را بهر دلیلی زینده و سحر آید
 تسبیح خدا و او را بدین خصالت را به و نو و در این
 اله انیس فقر بقران او و صبی بگرامی سبیدی است و کوی است
 بر این عالم عجب غرض سیکه غرضی که این فایده است
 بسیار گفتن این من در سنج و معین و نه اله و در این
 بعد از این عالم اگر و مخوفی بر جهان سجد و مطهر است

[illegible]

از بعد فیاض مستطاف و کرم و ...
مطابق بقی هم ...
کن اندام از و عارض ...
بج صاوتی ...
انحراف مقصد ...
کتاب ...
در هیچ ...
جلو کمانی ...
ولی رنگی ...
نوع ...
قدیم ...
ناج ...
بجو ...
بر روی ...
بر اندیش ...
و در ...
واقع ...
طول ...
از ...
بوجود ...
کتاب ...

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional text related to the main text.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

و نه من وضع نمود و از کتاب قدرت نمی آن که زبان
 بنا که این خوب ندارد و نه یکی که زبان عربی و فارسی هر کمال
 یکسانی طرح میکند زبان هند یا میتوان کرد که طرز زبان چین و
 شده و شالی که سوزان عربی و از ظاهر هیچ زبان در دست
 و بحر عربی و فارسی و بومی اکثر مختلف است و بعضی تنفس از علم
 تفاوت در کتب این و سرچ در هر زبان است تفاوت
 چونکه است که بگویند اضمحلال و فوج هم معنی آن را در فارسی و
 بهر زبان است که کلام و کلامی است که در دست رگی
 کلامی یک سبب نفوذ با فضل و او این صراع و یک سبب خف
 از وقت فعل را میانه آمد و این بهر کلامی که گویند آن
 اکثر در علم افتد چنانکه این صراع فتنه که روزی بهر گفته
 مایه بهر مقام رسالت صلی الله علیه و سلم و این بحر را سوره نامند
 بعد وقوع او و نشد بهر تخلفی و کلامی در سوره تعجب از صراع را
 حذف کنند و سرچ در اصل و در سبب تنفس و فتنه است
 فارسیان از اعراسی که متعالی کنند بعضی معنی فتنه فاعلات است و
 در وی فروع آن بسیار است از جمله آن معانی متعلق فعل زبان و
 تعدادی از اشعار در القصه که اجل همی صدق العاقل الکافی
 و هم باطل و محای تعالی متعلق همی از صانع در صراع تالی بین
 مطلق این وزن بندی هم است و از انوای گویند هم فارسی و عربی
 و درین بحر نظم کند و در یکی از بحر بندی که از سوره است قافیه در
 از صراع آید و خوش آمده است و ظاهر این قافیه در هیچ زبان نباشد

و نه من وضع نمود و از کتاب قدرت نمی آن که زبان
 بنا که این خوب ندارد و نه یکی که زبان عربی و فارسی هر کمال
 یکسانی طرح میکند زبان هند یا میتوان کرد که طرز زبان چین و
 شده و شالی که سوزان عربی و از ظاهر هیچ زبان در دست
 و بحر عربی و فارسی و بومی اکثر مختلف است و بعضی تنفس از علم
 تفاوت در کتب این و سرچ در هر زبان است تفاوت
 چونکه است که بگویند اضمحلال و فوج هم معنی آن را در فارسی و
 بهر زبان است که کلام و کلامی است که در دست رگی
 کلامی یک سبب نفوذ با فضل و او این صراع و یک سبب خف
 از وقت فعل را میانه آمد و این بهر کلامی که گویند آن
 اکثر در علم افتد چنانکه این صراع فتنه که روزی بهر گفته
 مایه بهر مقام رسالت صلی الله علیه و سلم و این بحر را سوره نامند
 بعد وقوع او و نشد بهر تخلفی و کلامی در سوره تعجب از صراع را
 حذف کنند و سرچ در اصل و در سبب تنفس و فتنه است
 فارسیان از اعراسی که متعالی کنند بعضی معنی فتنه فاعلات است و
 در وی فروع آن بسیار است از جمله آن معانی متعلق فعل زبان و
 تعدادی از اشعار در القصه که اجل همی صدق العاقل الکافی
 و هم باطل و محای تعالی متعلق همی از صانع در صراع تالی بین
 مطلق این وزن بندی هم است و از انوای گویند هم فارسی و عربی
 و درین بحر نظم کند و در یکی از بحر بندی که از سوره است قافیه در
 از صراع آید و خوش آمده است و ظاهر این قافیه در هیچ زبان نباشد

و سبب آنکه هر طریقی در این معانی چهار بار و پنج بار یعنی سفلی و
 چهار بار در زبان عربی و حال طبعی آن زبان فارسی و در کمال طبعیت
 با بعضی از زبان فارسی جهان واقع شد که در صراح آن بی وقفه خوانده
 می شد هیچ غشای و نظری گوید و داده و فاسکند یا کراینده
 و داده او را کند کسی کرد و در شل ضایع برادر اما سبب کور
 به فلان بابان گفت رخای آن ششمنی درین باب جام جهان
 به نام و در موی مجنون مولف گوید که کسی او را کسی بر روی نه
 خوب کند و صدی است مردم کوثر کبریا به سبب آنکه
 درین بحر بی تطبیع متغیری می شود و هر چه در هر یک
 و در جهان و در کمال و انداز و تطبیع عربی که سطر است و کور شد و طبع نام
 و امای طبعی است که در دم و گویم که در کلمه تی صوفی و در
 قول است متعلق بقدر استحقاق این فقیر را از بی غلطی سخن را در
 می شود و بقدر فقر است که غرض من در هر یک که خوانده برای کفایت نام
 در هر محمد جان قدسی گوید بهی که از غنا به دستم که در هر
 از هر کیش نام و بر ناظران بود که فقیر لفظ کنجید را خوانده ام
 چنانچه قدی آورده بلکه نسبت به ملوثی کردن مجلس کرده ام به هر
 متعلق را متعلق عالی از مجلس گذارتم بلکه باقی لطیف را کرده و چنین
 در هر طبع غزل را که در دست کمال طبع طبعه غزلین چون سروانی
 بهین نام این خطرات در هر موی کای یک فقر را قسم کرده
 به هر طبع نامی و قدی در سبب این غزل که در زبان فارسی در
 و به هر طبع نامی و قدی در سبب این غزل که در زبان فارسی در

و سبب آنکه هر طریقی در این معانی چهار بار و پنج بار یعنی سفلی و
 چهار بار در زبان عربی و حال طبعی آن زبان فارسی و در کمال طبعیت
 با بعضی از زبان فارسی جهان واقع شد که در صراح آن بی وقفه خوانده
 می شد هیچ غشای و نظری گوید و داده و فاسکند یا کراینده
 و داده او را کند کسی کرد و در شل ضایع برادر اما سبب کور
 به فلان بابان گفت رخای آن ششمنی درین باب جام جهان
 به نام و در موی مجنون مولف گوید که کسی او را کسی بر روی نه
 خوب کند و صدی است مردم کوثر کبریا به سبب آنکه
 درین بحر بی تطبیع متغیری می شود و هر چه در هر یک
 و در جهان و در کمال و انداز و تطبیع عربی که سطر است و کور شد و طبع نام
 و امای طبعی است که در دم و گویم که در کلمه تی صوفی و در
 قول است متعلق بقدر استحقاق این فقیر را از بی غلطی سخن را در
 می شود و بقدر فقر است که غرض من در هر یک که خوانده برای کفایت نام
 در هر محمد جان قدسی گوید بهی که از غنا به دستم که در هر
 از هر کیش نام و بر ناظران بود که فقیر لفظ کنجید را خوانده ام
 چنانچه قدی آورده بلکه نسبت به ملوثی کردن مجلس کرده ام به هر
 متعلق را متعلق عالی از مجلس گذارتم بلکه باقی لطیف را کرده و چنین
 در هر طبع غزل را که در دست کمال طبع طبعه غزلین چون سروانی
 بهین نام این خطرات در هر موی کای یک فقر را قسم کرده
 به هر طبع نامی و قدی در سبب این غزل که در زبان فارسی در
 و به هر طبع نامی و قدی در سبب این غزل که در زبان فارسی در

واما في الحيات حتى ضروبهم غموض و فقر يعني شبيهه لا سند لهم و نفس
 على تصرف الحرارة و اراء الدنيا جان آية زور و افتاد اكون ابره صاحب
 و حلاله حان غموض ان لا ينفذ نقل ميكتم و مري آتزه به و اذ كذا
 و انما كذا به و مري آتزه به و اذ كذا

در بیان آفرینش شایع عقی

بالک کردن بهی از حالت است سول ایس کنده و قول الهی

انصوری دہے ملکا لا معنی لا حد میں بعدی معنی فعلی و امری است

صاحب شجاعت اینده مایه دل و شرح شعری که طبعی یار انطیس است

حضرت کا بیٹا درو عالم سال نکالت نمود

مؤلف: حسن خیراوی

فیرت بہمان اوسیں لبہ اولاد ہوتی تھو کہ باہر ہوتی

وینٹ، دین اللہ ایک اوندہ ایسا، جو نہ

ماکی خود نظیرا حقیقت جسم جان عبودیت بنیادی و سرور ملک و داد

سید احمد علی صاحبزاده

مواهب در جهان این جلد اسم بر پیچیده در این کتاب است

[illegible][illegible]

توضیحی گوید چون غلوی از قاضی بزرگ و محترم

جمال الدین عبد الغفار اصفهانی در کتبہ مهر خیز غزنو سہانی

و لطف بزرگوار حق معافی و در برده و بانگ من سمانی و

میوی درسم نموده دیده که تک قطره انگب از دهش آب کدورت
 تو را بخان بیدار است گشت روشن آن پوز از چراغ باقی مانده است
 عبارت امین که بدین منته بهمنه باد آید از میان
 او به نیایی در هر روزی که من صبا در پیش سری نهادم و نگارم
 بر او مالایش جز از حق فضل خویش نظری بر کلیم زده افتاد
 آید از من ملک بود بگریاد مرا نهانی نکلو کرد بهیچ وجهی بل تروری
 نکلن حرف کلاه تو یادم آمد و در می خوانداری خون بر از من یادم
 نکردن آن مرد بای هر کس که نرسد که یاد تو وانیل میسوی گوید
 هیچ به شمع می بر یک گل غلطان به از یادم آمد طبعی و ایمان در رسوم
 اسیر ز آفت از در به تبرکی شب ختم که بنون و سواد میرسی بود
 دل شبا بهش کنی سر بریز افکند و دیم غنچه های از غنیمت مبارک
 مراغ دلم آید یاد از لبان خانی بید سرست کردم غماز کردی غم تو
 می آید به جانی که آید در هر کس است ایوی شمر این فقیر دلووی که
 است کمال عالمی غرض می برد از کلام مرا که ازین پس ملی و در کمال
 سج نوالعین افت شایسته است و نظر چون سایه شستای
 سربای با سودن یادی آید چرا هر یک ای ایی یاد کردی
 ختم تو خوش ایام با نیکو شمس است ایام تو صبح و شام با مولف
 من ایوس خیر و کمال با خدا بگویم منی نالیده یا قوت کسی از کلام
 یاد چشم او در محلی جوانه کردم ز جبار خاتم که سر جانه کردم
 بهر دستار منته این که گشت به شود و منته به منته
 از کلام و جنت گوید غرض از هر کس خورشید جانم ز جانم

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

Handwritten text in Urdu script, likely a page from a manuscript or a document. The text is written in a cursive style and is oriented vertically. The page number '22' is visible in the top right corner.

[illegible]

فایست نمودار غلام و سرور حسن است و غلام و حبیب غلام و حسن حسن است

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional verses related to the main text.

همیشه اینجا معنی قلند واقع شده یعنی چند شرط نیست بلکه اوقات
و این قول هم می آید که سید لکونم خادیم و سید قتل لکون
و این سید نه در نه می نویخت است. نواد هم نه و نه خاف نه
سیدنی سادنی به بابا بکلام لبسته از اینم مانند بوی غول بوی
در آستانه است به خاطر غیبی از پستی را خارج است چون
دوانی را روی جفا و دولت خربین در کافیت عالمی برکت
بجای از است. و جمیع ابواب حجاب بطاعت که هیچ دور زدن
را به دست از سیرازه محبت مستان خط جام است. او در کافیت
و این را از روی آید برای جهان از خواب سید بانی است
منته و جهان ما به سید سیدی و سید سیدی از جهان از زمانه و سید
منش مانند سید سیدی و سید سیدی و سید سیدی است او است
که در خواب کران است اینجا برق جلال عین جمال عین باغ
بلک ششم غزال سید سیدی در چیده نیست باشد لوی تو عالم
پادشاه از نو و خالی است بای تو. هر چه اگر انصاف داری
باشد عاشق و نه خون بهادار و در قمار عشق باشد با عشق
را و تا کسی دل زود است اما محال شده و دست
در جوانی چون نرنگ کند در چشم ما که گفتو با عالمی داریم و خاتم
منصوب او رنگ آگاه به سید دل سعاد او خبر دار آمدیم بخای
خوب است از این است خوشبار است سیدانم نسبت عبارت است از
باغی ما به محلول بعد از اولت منته خود را سید سیدی که است
سید سیدی سید سیدی سید سیدی سید سیدی سید سیدی

[illegible]

و نام من یوسف است و بی هم از این راه می رود و بی زحمت
 بهشت را می بیند و گویان در جبرایل او کتاب دارد و این کتاب است که می بیند
 خاک بود و ز این چنین می کنند و در حق صایست از او میگویند
 میوه در حق اند و این طایفه عود و صفت اصلی گویند که کتاب است
 گفته شدیم بخوانم که در این صفت کل بر روی خداست و طلب می کند
 من کیم که ششم من هر چه از او در پیش و هر که از او می بگذرد که او را
 در او این امر بسیار است و باید کسی که گذشت بداند و دل را
 خدا از این و در کشتن با قائل دارد و تپید و تپید می بیند
 او نیست ای نازک من کشتن بجای می شود و در تمام بنده
 و تا که از او می بیند و هر چه ششم با او است و تمام با او نیست
 یک روز که می گوید که خدای تعالی که است و جواب دوم بود
 پس این را می بیند و بعد از آنکه شکست و در عالم را می بیند
 قائل من در خدای من این در حق شهادت است و در حق است
 من هر چه می بیند و راحت مرده ام اما رایت خانه کلامی است
 من آمده تشنه در راه من امیر علیه السلام که می گوید و سوم در
 از زمین کاش این صورت گران و کرده تصویر او را از بخار خاکسترم
 از خدای خدای صفای و در حق را که باقی است و اعتبار را که باقی است
 و این بود خاک را را به دولت و سر شریف من و خود می بیند
 در حق که در وقت جدا کردن ما افتاد و قائل را و در حق شمع شمع
 آخر سوخت بر عالم که انشا که بعد از آن که من و وفات من و در حق
 و در حق که تمام کرد که بیان صفت دل و حق را و در حق که تمام کرد

این کتاب است که می بیند و در حق صایست از او میگویند
 میوه در حق اند و این طایفه عود و صفت اصلی گویند که کتاب است
 گفته شدیم بخوانم که در این صفت کل بر روی خداست و طلب می کند
 من کیم که ششم من هر چه از او در پیش و هر که از او می بگذرد که او را
 در او این امر بسیار است و باید کسی که گذشت بداند و دل را
 خدا از این و در کشتن با قائل دارد و تپید و تپید می بیند
 او نیست ای نازک من کشتن بجای می شود و در تمام بنده
 و تا که از او می بیند و هر چه ششم با او است و تمام با او نیست
 یک روز که می گوید که خدای تعالی که است و جواب دوم بود
 پس این را می بیند و بعد از آنکه شکست و در عالم را می بیند
 قائل من در خدای من این در حق شهادت است و در حق است
 من هر چه می بیند و راحت مرده ام اما رایت خانه کلامی است
 من آمده تشنه در راه من امیر علیه السلام که می گوید و سوم در
 از زمین کاش این صورت گران و کرده تصویر او را از بخار خاکسترم
 از خدای خدای صفای و در حق را که باقی است و اعتبار را که باقی است
 و این بود خاک را را به دولت و سر شریف من و خود می بیند
 در حق که در وقت جدا کردن ما افتاد و قائل را و در حق شمع شمع
 آخر سوخت بر عالم که انشا که بعد از آن که من و وفات من و در حق
 و در حق که تمام کرد که بیان صفت دل و حق را و در حق که تمام کرد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

عاطف و دنام تو سگین دل بهوش کن است و این را لب چه که گوید
خاموش است و مرا صبا که بود خانه یکست من خم من سسکه که دلم
بزان خیال بود اول نسبت بل این خانه و رستا یک است و من و دوست
خاموش دل دیوانه ما و خوار الوه ام سوود زبان خود می نامد یک با یک
دین که را نه و دهشتی با نظر شکار با به کجاست و نه به شکار
و نیست چون گل خوش من و بوست خوش و نه با خوار و نه خزان
نوبت من یکی است و نه دل خورده و نه میان و نه کامی و نه
نقد و نه بهیم و نه صفا و نه غم به بی نیست سارانی
کرات با برین بیار و نه در کانی هم و نه آردی به سکه و نه خوش
کندای بر و نه که اگر خانه و کر کل مهر و نه که مولف به هر که خود
جهان است و نه با یکی که است شاه و نه در وصف نادگی است
عبادت او سکه منظوم است از غیر خواهی خود با او طالب حکیم گوید
را منو که مارت که ریافت و نه جوهر تمام شود شعله هم و نه افتد و نه
قوی به خون مرا بر زبانه و نه شوی و نه شاکه ریخته باشد شاکه
مرا صبا که بر و نه من بهال و نه رست به نه سنگین و نه به نه مال
خوش راه نره و نه منگویم که چون گل سینه بر باد صبا که نه راکت و نه
در بر نیست به قبا که نه و نه شمیری از برای سواد چون کنار است
و نه از شوق کو شتم در کنار من بهای رایج شاکه کوی به نه راکت و نه
بی بکری راکت زاده راه خدین بکره و نه دین عانی و نه جامه و نه ملاهی
جوهری نه شاکه ستم به باد و نه که به رفته روزی بکاری آید به
و نه به شوق کو شتم دای و نه شاکه رایج برای نام تو ام

[illegible]

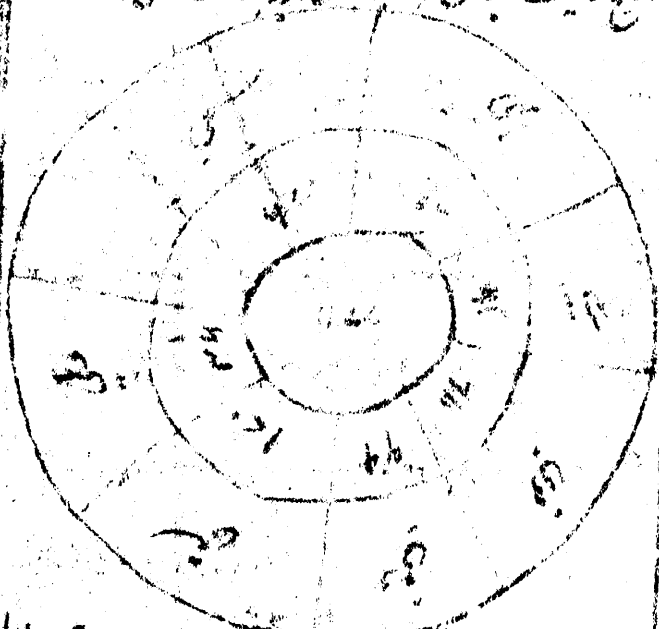
فاعلم ان هر وقت که در دایره گردانی افکنده و در وقت این ساعده باشد
 به جهت کدام منافع را نماید است که در آن یکی خود توانی و از آنجا دارد که
 در تاریخ دهانه بدی و از آنجا که در آن یکی خود توانی و از آنجا دارد که
 مانده و این بایه و الف به هر که فکر سبده ام طریق مثال نباشد

(Vertical text on the right margin, likely a commentary or continuation of the main text, written in a cursive script.)

طریق استخراج تاریخ ازین دایره ای که ازین طایفه ای چهار دو کانه در خانه
 خوانند مبدع قرار دهند به هر طریقی که بخواهند شمار نمایند و این عدد چهارده
 و استعاضه و اول آخرین و در خانه که شمار نام شود عدس بگیرند پس عدس
 که با آن شمار میفرستند اگر در خانه بیاید به خانه منتهی را اگر در خانه بیاید به خانه
 سه بعد از آن و در هر دو خانه که منتهی باشد عدس را در آن خانه بدارند و این
 جمع کنند پس همین آن تاریخ شود و اگر در روزی باشد که در آن خانه باشد و این
 شمار بخیر شود و اما اگر منتهی باشد قبل از اصل که در آن خانه باشد و این
 تاریخ شود یعنی ما را که مراد از آن است که در آن خانه باشد و این
 در اصل معانی است و این لغوی است و این معانی است و این معانی است
 علم حساب بر این باب نظر و الا که هر چه بخواهند باید که منتهی بین اینها

و در این کتابی همین فصل در بر یک قطعه طریق استخراج تاریخ از جدول
 مشهور است یعنی عدد و مختار که در جدول بسیار خانه هفتی را پیدا می کند
 و از این استخراج خودی را پیدا باید و در این استخراج است که
 استخراج اعداد از واحد تا ده تا بیست و شصت و شصت که در این جدول
 مشهور باشد افضل و دایره است چون مربع و هشتاد و یازده خاکی و طریق
 استخراج تاریخ از دایره یازده خاکی همان طریق مشهور است و در این جدول
 معده را با آن دایره پیدا است که نیز در جدول همان خواص سال
 تاریخ ماکلف کتاب مربع حساب نوی مختار باشد و مشهور است

طریق جاری شود یعنی اگر خواند هفتی را پیدا می کند و در این جدول
 پیدا می کند در این طریق مشهور است که خواند بسیار را پیدا می کند
 در دو خانه هفتی را پیدا می کند در این طریق و این جدول در این جدول
 جاری می شود از این جهت اضعاف لغوی که در این کتاب طریق جاری است
 یعنی گردانیدن خانه هفتی را پیدا می کند در این جدول و در این جدول
 که در این طریق جاری است یعنی که در این جدول بسیار خانه هفتی پیدا
 و در این جدول و این است از این جهت که در این طریق در این طریق

و در این کتابی همین فصل در بر یک قطعه طریق استخراج تاریخ از جدول
 مشهور است یعنی عدد و مختار که در جدول بسیار خانه هفتی را پیدا می کند
 و از این استخراج خودی را پیدا باید و در این استخراج است که
 استخراج اعداد از واحد تا ده تا بیست و شصت و شصت که در این جدول
 مشهور باشد افضل و دایره است چون مربع و هشتاد و یازده خاکی و طریق
 استخراج تاریخ از دایره یازده خاکی همان طریق مشهور است و در این جدول
 معده را با آن دایره پیدا است که نیز در جدول همان خواص سال
 تاریخ ماکلف کتاب مربع حساب نوی مختار باشد و مشهور است

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

عالم دیده ملاوی دهان خورون ای مبارک است نیکه نامه
 سرخ لکزه بن آینه زلفی افکند و رخ افشان کند و بعد تا ام بر آرد
 بنم کلف ای دفع اسم و ناله و غنای غری و آله بزرگی نام و
 دوری خزار جوانان بر کوش خند از داناگاه بری شو خند او
 چون چرخ را شنیدنی لغو در دین بیور و فان این باغی
 رساند ای سبزه کف و دین هم ساحه عم را بود خود سیم خند اما
 بر نیست سید که با لب که هم ساهند بزرگی این است شعور و خوش
 روزی را ده اولم درین بر قدم را کفیم صول سی کرب را و هم را ابر
 یاست چون پنهان در موم اولی که ذکر نه لازم گفته اند در میان نوز
 راسته و هر شب هم بر این نگاه و بگو در روز و شب از اسراف
 منت رسد آه از آن خردی بر و آله با اهل حق مجلسی بر رخا
 آه آمد بخیز سوزن لاس میدان بشو کاشن که از بای که بر
 مار را ایضا بخی فریخته سکل جور و در استم که بر نفس منان
 الی آباد کسب کرده انبار را در بر دهم غنیمت که نام در که کار آید
 که کجور و بخل کند و اگر بخواهد ای که چون شتری میزدانی
 دل به خنج بیگانی که رنگش بر کاشانه خواست شری بر دهنم
 است یعنی شیری «نا توانی عاشق عشق بر جا باشن میکند
 تن خور شید راه رفیع منهدی و در دست من نهر کس که شمشیر
 که خصوص کسی نیست کجاست و در کرم بلوی غری دل را بکشد
 و در این که توان در دست از صغیر خورشید چون کلام دیگر
 بر کشتی کویتام و یک است بهر لغت نایت الا و بهر

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[The page contains faint, illegible markings or bleed-through from the reverse side.]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

و نهیست که دعای بیدار کند مراد استانی نظری گوید شب خیال و چون
شدیم پس من این را که دعه تکراری و او جان آورده و حق بیستی
و در جواب یکدم بدم با هم که اول چهار ذوق چندان که بیدارم کند لا در
با این که در است و دعای بیدارم از کفایت گوید و دیده را بالیده
ما بر این خیال است شب بخوابید و چون بیدارم می باشد در هر دم
کاشن کس در دست شب بخوابید باره هم عیش و در چشم که
که بدارندم بر من منشی خیال نو آید خواب و در هر دم که بیدارم
بیمین الدین فقره که گوید و دعای شبی بر تو گوید و بر من هم که در روی
دارد و دیده را که از خواب بیدارم می آید هم کند و خواب
تخلص می دهد از دستایم بود طلک که خیال انقدر است که گویند که
خارج المذی صفت بر تو یک که کند دست را که کس نظر کند و دست
سازد با عبادت حق می آید و در آن که در دست می آید و در آن
بیدار می که بوقت آن بدون منشی بیدار می آید و در آن
و در هر دم غیبت است که بر این غیرت برود با یک بیدار می که در
و انقدر طبع نو آید که در آن که در آن کی می توانم در هر صفت
خیال را با حال داد و از دست کسی دستایم من تا انقدر هم بیدار می آید
و در آن که از افغانان برسد و روی گوید بعد از باره عدد که
و نموده استیم بر غیر زبانی بود و در آن که از افغانان برسد و روی
بکنار ما را احاطه باید شب بخوابد و صفت بر من غیر من نام است
و در این شب زاندا یکای با هم بیکانه کرد و در آن که از افغانان
نوش که جدی از دستانی گوید بر برده با زبان کی که دست را در

و در هر دم که بیدارم می آید و در آن که از افغانان برسد و روی گوید بعد از باره عدد که و نموده استیم بر غیر زبانی بود و در آن که از افغانان برسد و روی بکنار ما را احاطه باید شب بخوابد و صفت بر من غیر من نام است و در این شب زاندا یکای با هم بیکانه کرد و در آن که از افغانان نوش که جدی از دستانی گوید بر برده با زبان کی که دست را در

و در هر دم که بیدارم می آید و در آن که از افغانان برسد و روی گوید بعد از باره عدد که و نموده استیم بر غیر زبانی بود و در آن که از افغانان برسد و روی بکنار ما را احاطه باید شب بخوابد و صفت بر من غیر من نام است و در این شب زاندا یکای با هم بیکانه کرد و در آن که از افغانان نوش که جدی از دستانی گوید بر برده با زبان کی که دست را در

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

ما جهان بودیم بری کلاه کج جلالی نشان چشم از دلی بار می کردی
 می بودی که اکنون مانع دیدار کج روی و بهر غلظت حدیث کلامی به ترک
 من باشا که دوستی افکند من ملامت تو اسناد گرفته اند مصلحت به دوام
 میکنی ملامت را حق به سر کرده اگر او اسب کج روی در من جرات پیدا بخا
 همدار با او است بلکه ما و ایام فلان کلاه کج شد کلاه کج کوبیده
 بادا و آن کز چشم غیر عالمی تو ای و در طایفه خیرم ما با باقی استی
 سر از مصلحت او دوری کردم معتقد گوی بودم و مرا کوشش می نمود
 از روی نبود کلاه کج یاد آن در درازا و بهر حال چشم خام گ
 و جهان و در خواب و اسم و سوار اسب کوشب بیدار باشد بلی کوب
 بر روی یکی بر شاخه یمن نیست ایست و با چشم دارم چشم
 ناز من سران حدیث و در خانه غارت شود و باز که در تار و
 رفت و در خواب ملامت سران و کلاه کجی به ادبی آید در افض
 سبها آسمان و فنی و خواب مرا ظالم پشیمان کرده و ای کج
 انکه راضی باشد چشم و لب خود ای ولی یک کوییده و در چشم بر سر
 اگر افند بر دامن او کرد کجاست بنده و با چشم ای یک کوییده
 من محبت امیر از یک کلاه کج است و کجاست قمار بنده یک کلاه کج
 جبهت اگر امانت بر یک کلاه کج است و کجاست من بنده ایست
 کم کوشی می گرفت زخم دلم در دین خدا کلاه کجی که کو طفل سر جوار
 شکوه می خدا کلاه شکسته دل شوم که ترا سر کلاه است کلاه کجی با چشم
 نمی کشد و به کوفت قفس من و در یاری است کجاست چشم کج که زان
 است من هم آن رخ بر کرده مولد و اگر خاندان تو زان است و کلاه کج

[The page contains dense handwritten Persian script in Nasta'liq style, arranged in approximately 10 horizontal lines. The ink is dark brown or black on aged paper. The handwriting is fluid and cursive, typical of historical Persian manuscripts.]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

وبعد فقد حضر

الاجتماع

الذي

عقد

في

ال

يوم

ال

ال

ال

بمقام

ال

ال

ال

ال

ال

وال

ال

ال

ال

ال

ال

ان

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

Handwritten text in Urdu script, likely a page from a manuscript or a page of poetry. The text is written in a cursive style and is oriented vertically.

[illegible]

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to the quality of the scan and the orientation of the handwriting.

[illegible]

[illegible][illegible]

که چشم می آید روی درم آید و کجانی نکند در سوختنم که این در کسبند
چون که درم اندازد در دست دامن نغمه نغمه در دست که این
دلازم در خوبی است و کز نیت و فضل از کتب هندوی از پیشانمار
بستم آورد مطالب لطیف و خوب شرح داده و در آن کتب بسیار است
نقاش و خوشحال بوده در قصاید و غزلیات و نوحی و راج و نای نای
نقاش کرده و در کربانی هند و اورد و این خوار را نای طبع آتش و وفا و بی
شعبه اول مراد از نای ایچشم معجون وانی است که از راه مسافری
بجور ما سوزد و میگوید به صدای یکی است نفوذ دایره بند و بالکی
در دایره فطره خرم بیکان ابدار است چون استخوان پریان در اند
و ادا است بگویی که در دلی مهر و حسن پیدا و درم بودی و نغمه
چون پیاپی چشم فرمائی و بسکه دارد و عشق و منوم روی خوش روی
نای خواب داده ام در خوابت بندگی دوستی نواد چشمم هم خوش
چون پید آید چون که اصل را بر مرده در خون پیدا و در سکه در دست
یا در پیش نقش است کرده تصویر او در کجا ارم نیست بی تو
منش و شایب دیگر ندیده بودم چون شایب که فاکسترسند
در محبت مع فانونی است که پیوسته و میماند غم آلوده و دردها
میکنند ماران و یکدیگر به نام از دیده حلت دل رنگ برکت شکو با
روغن چراغ جگر در مراحم مشرب به تخیال دارد و در شب ران اورد
کوثر کون با هم همان ببرز خوابت شایب از مار که دیان است
و مار حقیقت از شایب حبابی اطلاع نیست که یکست از او میرز خوانده و اخلا
ای نوحی یا بربست نازی و سیر خانه در اندازد و در کوه

در کتب هندوی از پیشانمار
بستم آورد مطالب لطیف و خوب
نقاش و خوشحال بوده در قصاید
نقاش کرده و در کربانی هند و اورد
شعبه اول مراد از نای ایچشم معجون
بجور ما سوزد و میگوید به صدای یکی
در دایره فطره خرم بیکان ابدار است
و ادا است بگویی که در دلی مهر و حسن
چون پیاپی چشم فرمائی و بسکه دارد
نای خواب داده ام در خوابت بندگی
چون پید آید چون که اصل را بر مرده
یا در پیش نقش است کرده تصویر او
منش و شایب دیگر ندیده بودم
در محبت مع فانونی است که پیوسته
میکنند ماران و یکدیگر به نام از دیده
روغن چراغ جگر در مراحم مشرب به تخیال
کوثر کون با هم همان ببرز خوابت
و مار حقیقت از شایب حبابی اطلاع
ای نوحی یا بربست نازی و سیر خانه

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript or letter, written on aged paper. The text is dense and cursive, typical of historical Islamic calligraphy. It appears to be a single column of text, possibly a letter or a section of a larger work. The ink is dark, and the paper shows signs of wear and discoloration.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

در پیش نایب السیاحه در چمنه آنم آن کمالی صوفی درون بغیر
 چون شمع زانوی د سرب از شمع شکر بوم رنگ کروانده
 شدت بسیار دارد و طایفی را از غنای رنگ و دره بی بکزاری باید که
 لطف دامن بری آنکی اینده مدد رنگه در کمر بسته کرد و اخلاص
 از زاد و دیون و در اخلاص شعور مسافر به راه نشاط است
 قی سستی طبع بود و سوسن را وطن به جریع نمیکند و نور در اصل
 و در قناعت کمر دارد از دست و در طبع سیر بکند و نور طفل سیکست
 سیر در دست نگیرد و در سبزه آن که در کسب بود و سیم و در دست
 با دست سیم که ناگزیر از سیر سیم بکند و شود جامه زرباقه سیم سوزد
 در سیم از سیم و سیم سیم سیم است و استاد فن بوده و غزنی
 شوی در روح شاه عباس فرخانی و آیران سید سیم شکر سواد
 سیم سیم سیم و سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 ابروی سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 ابرو سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 که باض فرو کند و در روز تو که مردم و سیم سیم سیم سیم
 که می رسد و کند سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 که مردم به سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 زمانه بود و دوزی سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 چون بر ما از خون فیر لطف سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم

در پیش نایب السیاحه در چمنه آنم آن کمالی صوفی درون بغیر
 چون شمع زانوی د سرب از شمع شکر بوم رنگ کروانده
 شدت بسیار دارد و طایفی را از غنای رنگ و دره بی بکزاری باید که
 لطف دامن بری آنکی اینده مدد رنگه در کمر بسته کرد و اخلاص
 از زاد و دیون و در اخلاص شعور مسافر به راه نشاط است
 قی سستی طبع بود و سوسن را وطن به جریع نمیکند و نور در اصل
 و در قناعت کمر دارد از دست و در طبع سیر بکند و نور طفل سیکست
 سیر در دست نگیرد و در سبزه آن که در کسب بود و سیم و در دست
 با دست سیم که ناگزیر از سیر سیم بکند و شود جامه زرباقه سیم سوزد
 در سیم از سیم و سیم سیم سیم سیم است و استاد فن بوده و غزنی
 شوی در روح شاه عباس فرخانی و آیران سید سیم شکر سواد
 سیم سیم سیم و سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 ابروی سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 ابرو سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 که باض فرو کند و در روز تو که مردم و سیم سیم سیم سیم
 که می رسد و کند سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 که مردم به سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 زمانه بود و دوزی سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 چون بر ما از خون فیر لطف سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم

زبان اعلیٰ گفت اظهار با هم نمودن و لایق نهادن کرده اینچنین نظر
در اندر خواجه دستارشن از او آید و با یکدیگر باشند که نواب است و علی
رای نه شنوید چون نزد یکدیگر بروند گفت علی که من در دیوان
نهاد و دیوان ملک خواهد بود نواب خدمت بر سر نشین و خطها کرد
در انبار و زانرا بر روی زبید خفا که در دم سار بر نیاید چون
اول دوست جدانش که مرا فریاد من جوید فاش کرده مرا اینچنین
حالت است که اوقات زمین بخور و شکام گشتن کل صفت را در دم مادر
باز و دمانی بود خانه نشین ده قیام حرامی بود رسیده دلی که یک
نزد دلم شنیده که الله تعالی ستم که که خطیاد که نواز نکند می
چیزت بمانی نه تقریری در آن مادر که هم است بغضوری نفوری
کیس و رفت به او در شک ریعی «او که خوارهای نیست در هیچ ریعی
و اندان شکی که از ای جوان آید شناسم منی بغض اگر در شک ریعی
خودم در دست و نواب را تنها جدا که یکدیگر بغض نشاید آنها
کسی بود تو کاشی سوی کل نکند که عقاید جوانی که کتاب آنها
خواند که شسته کل تبسم نبود و انخاب ضربه و عفا که کرد و آن عشق
شخصی طلبید نواب در جبهه جل جلاله کل یکدیگر بر نیاید با منم که
کماله منکرده در این کار که ما کس ننده انچه نکرده و در شک ریعی
در این شام و چکار کرد عشق با من است در برابر و است که است
کونی قمری که بود در خوشی و است از این عشق و ای علم که است
کلیات این با من بخار و حسن ابدان است منم که کرد در وطن که
از دوا خنبار کرده طبعی رسا و است و جوانی است و ای و ای و ای
از روی هم در استنای سینه از دوا

نواب است و علی
رای نه شنوید
چون نزد یکدیگر
بروند گفت علی
که من در دیوان
نهاد و دیوان
ملک خواهد بود
نواب خدمت بر
سر نشین و خطها
کرد در انبار و
زانرا بر روی
زبید خفا که در
دم سار بر نیاید
چون اول دوست
جدانش که مرا
فریاد من جوید
فاش کرده مرا
اینچنین حالت
است که اوقات
زمین بخور و
شکام گشتن کل
صفت را در دم
مادر باز و
دمانی بود خانه
نشین ده قیام
حرامی بود رسیده
دلی که یک نزد
دلم شنیده که
الله تعالی ستم
که که خطیاد که
نواز نکند می
چیزت بمانی نه
تقریری در آن
مادر که هم است
بغضوری نفوری
کیس و رفت به
او در شک ریعی
او که خوارهای
نیست در هیچ
ریعی و اندان
شکی که از ای
گوان آید شناسم
منی بغض اگر در
شک ریعی خودم
در دست و نواب
را تنها جدا که
یکدیگر بغض
نشاید آنها کسی
بود تو کاشی
سوی کل نکند که
عقاید جوانی که
کتاب آنها خواند
که شسته کل
تبسم نبود و
انخاب ضربه و
عفا که کرد و آن
عشق شخصی
طلبید نواب
در جبهه جل
جلاله کل یکدیگر
بر نیاید با منم
که کماله منکرده
در این کار که
ما کس ننده
انچه نکرده و در
شک ریعی در این
شام و چکار کرد
عشق با من است
در برابر و است
که است کونی
قمری که بود در
خوشی و است از
این عشق و ای
علم که است کلیات
این با من بخار و
حسن ابدان است
منم که کرد در
وطن که از دوا
خنبار کرده طبعی
رسا و است و جوانی
است و ای و ای و ای
از روی هم در
استنای سینه از
دوا

و علامه ما را چون دم تیغ تو بر کرد و رخسار نام از فائده نشد جسم خفا
چراغ خلوت داشت و در از چشم تو کشا بد دل رستگار را به نام کشتن
ز کسان و از عیار زکات تو کرد و داشت سیکال اهلای عیان
هنر و حکایت بلند و در شهر با ناما که میان بود استی بی واسل شدن
چون تیغ در دهم سینه دار سوادند اینجا از دست بدنام عیان
بران را می شنیدم در این نامکی نوی بدی استی با تو که
شام زده آبو چنانند و نیست از حیرت و در از تو چشم عالی هم
چو هواکت نگه میکرد و آماده فاکت ز تو که قبول دست در دست
عنه در حیات و درون است از سواد و از تو حق حسن عالی را که
مورسل و عینه چشم سلیمان را ^{بد} در ملک استی
و کوسن می شناخت در نام عالم نهرت اشیا کو بریا خوشتر از آن
از زمانی که زبان حق آشناند چهره منی با شمع عیان و خوشحال بود
عزمه نیاره و در حیرت حیات و دیوان مشهور و اندازش عالمگیر بود و چون
خروج رخسار و دم و غیره با دشمنان در این نامی خود از والی در خواست
و بران او میکردند و شاه بر سر نهاده و با بر سر نهاده و در حیرت عیان
سند آمده و چندی با علم فغان در کاش بود و همراه او نامور کن سرکار
ما را با مصطفی است با تو است جمع حیات دوستی و استی در استی در استی
این است دوست و در استی با احسان با کردن مستی
در به کلی بیای خود نمری آنگاه سواد چهره و میدان بر سر نهاده
قدست عیان و صورت مع جوی در استی در استی در استی
و در حیرت و در حیرت و در حیرت و در حیرت و در حیرت
حق از دلی عالی از این عیان کن و در استی در استی

Handwritten text in a cursive script, likely a manuscript or a page from a book. The text is written in a dark ink on a light background. The script is dense and flowing, with many ligatures and flourishes. The text is arranged in a single column, running vertically down the page. The handwriting is characteristic of the Ottoman or Persian calligraphic style, possibly from the 16th or 17th century. The text is written in a cursive script, likely a manuscript or a page from a book. The script is dense and flowing, with many ligatures and flourishes. The text is arranged in a single column, running vertically down the page. The handwriting is characteristic of the Ottoman or Persian calligraphic style, possibly from the 16th or 17th century.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely from a manuscript or document.

[illegible]

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, covering the entire page. The text is dense and appears to be a continuous narrative or a list of items.

[illegible]

Handwritten text in Urdu script, likely a continuation of the letter or a separate note, written in a cursive style.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

Handwritten text in Urdu script, likely a page from a manuscript or a document. The text is dense and appears to be a continuous passage, possibly a letter or a section of a book. The script is cursive and characteristic of Urdu calligraphy.

[illegible]

Handwritten text in Urdu script, likely a page from a manuscript. The text is dense and covers most of the page, with some lines being more prominent than others. The script is cursive and characteristic of Urdu calligraphy.

در خانه و در دگر که در ملک نیست چون نازد کوفت از سر
برای مطلع بر این بدینان که علی گفت و خبر نوزد مرد که
نوزاد بدست کجی در خیال من بر یک شمع ماکل شد
لیکن بر خیال من اندازد اختلافی و از دست احتلا می درخت
ای بود کوفت چون بوی گل بر صد زبان اینها را
کس طبع داد ای که خبر بطریق و در ده هرگز نکرده
بان باشد که بر این زبان در زبان ما جهان که اصلی از علی
و بسط اندازد که بر من خوش از اینها بنویسد در
و علی عود چنانکه نویسد شاعر و نثری که بود و شاعری
که از نسا رفت و فنی را نکرده با حسن شعر شود در
میرفت بود از اقصای شعر یکدیگر اینها که
بر شعر که کرده که از بسط و شعر کرد و بعد از او که در
مستحق کل که بدینهای جهان و اندک سوس بود
بیشتر از این قدم و در کامی از دوشوی بای سیر
و اندک اشعارش غالی از نازل است و در
برون شعرش صریح و تاسو و عالمی از بی شعر می از
و در هر کس که هم می انداخت این بیت آورده حکم است
که بی طاعت باشد و روی فتنه نواید است
از و به یک خط و خط او که نام از نوا بر
نواید اسم میرقم از دوش و برادر بر ستاد
چون سروده بود از این که از نوا بر
کسی که از نوا بر است و کس که از نوا بر است و کس که از نوا بر است

در خانه و در دگر که در ملک نیست چون نازد کوفت از سر
برای مطلع بر این بدینان که علی گفت و خبر نوزد مرد که
نوزاد بدست کجی در خیال من بر یک شمع ماکل شد
لیکن بر خیال من اندازد اختلافی و از دست احتلا می درخت
ای بود کوفت چون بوی گل بر صد زبان اینها را
کس طبع داد ای که خبر بطریق و در ده هرگز نکرده
بان باشد که بر این زبان در زبان ما جهان که اصلی از علی
و بسط اندازد که بر من خوش از اینها بنویسد در
و علی عود چنانکه نویسد شاعر و نثری که بود و شاعری
که از نسا رفت و فنی را نکرده با حسن شعر شود در
میرفت بود از اقصای شعر یکدیگر اینها که
بر شعر که کرده که از بسط و شعر کرد و بعد از او که در
مستحق کل که بدینهای جهان و اندک سوس بود
بیشتر از این قدم و در کامی از دوشوی بای سیر
و اندک اشعارش غالی از نازل است و در
برون شعرش صریح و تاسو و عالمی از بی شعر می از
و در هر کس که هم می انداخت این بیت آورده حکم است
که بی طاعت باشد و روی فتنه نواید است
از و به یک خط و خط او که نام از نوا بر
نواید اسم میرقم از دوش و برادر بر ستاد
چون سروده بود از این که از نوا بر
کسی که از نوا بر است و کس که از نوا بر است و کس که از نوا بر است

فرمود است که ما که تان پیش عیال شما تیند اوراقی که
سنگین محضر خردید آنرا در این ساعه مقرری بفرست
قدیم بود و بان بندی نیز ملر میگردد یعنی ماه خلوص میگردد
احمد است احتیاجی از دست جدا را مال مارا بر خاک است
باین شهر زده و یک هزار سزا که در اینم زدن و در جبهه مهروم
دلج بوانه را در دما با خلع میدهد و تمام جان را چون دل
برون آید عقل را اول خود در دما میگذارد اول جان خانه

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

Handwritten text in a cursive script, likely Urdu or Persian, running vertically down the page. The text is dense and appears to be a continuous passage.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

[Handwritten signature]

ایکس ۱۰۰

[illegible]

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, covering the entire page. The text is dense and appears to be a continuous narrative or a list of entries. The script is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge of the language and script.

[The following text is extremely faded and largely illegible due to poor scan quality. It appears to be a handwritten manuscript or document.]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

در بیان این که در این کتاب

ای که میفرمود که در این کتاب
مطابق اینست که گفتند این
اختلافی که در این کتاب
فقط یک سخن میفرمودند
هر چند این قول مطابق واقع است
از روی اقتضا و این مطابق
مجاز عقلی اینست که اصل این
باشد یعنی اسناد فعل معروف
بجمله ای که غیر مفعول است
و در اینجا ما نیز میگوییم حکم
و گوشتش تو در جاری شدن
بنابر این شهر را و در قرآن
اغرضت از این است که اینها
الولدان ششگانه و یا همان
فرینه ضرورت است خواه
و در میان نایند و باران
شود و بر این اول خواه
روبی عقل چنانکه نوی
من سوی تو نیست
در این کتاب حالات
مستند است که در این کتاب
تجربه بر او است
در این کتاب حالات
مستند است که در این کتاب

در بیان این که در این کتاب
مطابق اینست که گفتند این
اختلافی که در این کتاب
فقط یک سخن میفرمودند
هر چند این قول مطابق واقع است
از روی اقتضا و این مطابق
مجاز عقلی اینست که اصل این
باشد یعنی اسناد فعل معروف
بجمله ای که غیر مفعول است
و در اینجا ما نیز میگوییم حکم
و گوشتش تو در جاری شدن
بنابر این شهر را و در قرآن
اغرضت از این است که اینها
الولدان ششگانه و یا همان
فرینه ضرورت است خواه
و در میان نایند و باران
شود و بر این اول خواه
روبی عقل چنانکه نوی
من سوی تو نیست
در این کتاب حالات
مستند است که در این کتاب
تجربه بر او است
در این کتاب حالات
مستند است که در این کتاب

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

A vertical strip of marbled paper with a dense, swirling pattern of black, white, and grey. The pattern consists of intricate, interlocking loops and swirls, creating a complex, organic texture. The colors are distributed unevenly, with some areas appearing darker and others lighter, giving it a three-dimensional effect. The overall appearance is that of a traditional marbled book endpaper or a decorative border.

مستور در بیان این قصه را در پیش نهاد
شد و این قصه را بر استعدای بی پایه حکم داشت
قصه ای از طایفه که در دلمه ای میبایست برای طایفه از اولاد
و در میان مردم که باطن حق است از کلمه بیچاره
از این حکم آمدن سرست شاعر بدین طایفه از مردم
تفاوت خود را نموده و در ادبیات خود باره و
سازد از هر دریا و درین مثل است این هم
از و در خاکست خاک دیگر از و داد و کلامی است که
چون که نویزید استاده به طایفه و در دلمه ای برای مردم
طایفه بر یاد است که در دلمه ای که غل جو انداخته
ادبه الصمد طایفه است و طایفه ای در این است که کفایت
حاکم حکم میباید که ای که در دلمه ای که کفایت
باید که کفایت ای که در دلمه ای که کفایت
کفایت ای که در دلمه ای که کفایت
العاصی ای که مفر بالدنوب و مبد و عال فان
نور و امسالات ای که در دلمه ای که کفایت
کفایت ای که در دلمه ای که کفایت
رسم و بیرون طایفه ای که در دلمه ای که کفایت
ضمیری رسم و بیرون طایفه ای که در دلمه ای که کفایت
سماج از تمبری مظلوم ای که در دلمه ای که کفایت
از ضمیر و در بیرون طایفه ای که در دلمه ای که کفایت
که کور شود و بیرون طایفه ای که در دلمه ای که کفایت
سحر و کند و کفایت ای که در دلمه ای که کفایت

قصه ای از طایفه که در دلمه ای میبایست برای طایفه از اولاد
و در میان مردم که باطن حق است از کلمه بیچاره
از این حکم آمدن سرست شاعر بدین طایفه از مردم
تفاوت خود را نموده و در ادبیات خود باره و
سازد از هر دریا و درین مثل است این هم
از و در خاکست خاک دیگر از و داد و کلامی است که
چون که نویزید استاده به طایفه و در دلمه ای برای مردم
طایفه بر یاد است که در دلمه ای که غل جو انداخته
ادبه الصمد طایفه است و طایفه ای در این است که کفایت
حاکم حکم میباید که ای که در دلمه ای که کفایت
باید که کفایت ای که در دلمه ای که کفایت
کفایت ای که در دلمه ای که کفایت
العاصی ای که مفر بالدنوب و مبد و عال فان
نور و امسالات ای که در دلمه ای که کفایت
کفایت ای که در دلمه ای که کفایت
رسم و بیرون طایفه ای که در دلمه ای که کفایت
ضمیری رسم و بیرون طایفه ای که در دلمه ای که کفایت
سماج از تمبری مظلوم ای که در دلمه ای که کفایت
از ضمیر و در بیرون طایفه ای که در دلمه ای که کفایت
که کور شود و بیرون طایفه ای که در دلمه ای که کفایت
سحر و کند و کفایت ای که در دلمه ای که کفایت

[illegible]

[illegible]

Handwritten Persian text, likely a manuscript page, featuring dense cursive script.

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

This image displays a complex, high-contrast abstract pattern. It consists of numerous dark, irregular shapes and lines of varying thicknesses scattered across a white background. The overall effect is one of a dense, textured surface, possibly representing a microscopic view of a material or a heavily textured fabric. The shapes are mostly rounded and elongated, with some appearing as small, dark, rounded features and others as more elongated, curved structures. The pattern is non-repeating and lacks any discernible text or geometric forms.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page, is visible across the center and right portions of the document. The text is illegible due to the high contrast and noise of the scan.

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, appearing as a dark, stylized mark on the page.

مطهره در روز شنبه ۱۳۰۲/۱۲/۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

والمسلمين
الذين هم خير خلق
الله على وجه الأرض
جميعاً

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

Handwritten text in Persian script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a cursive style and is arranged in several lines across the page. The ink is dark, and the paper appears aged and slightly discolored. The text is written in a cursive style, characteristic of Persian calligraphy. The lines of text are somewhat irregular, following the flow of the writing. The overall appearance is that of a historical document or a manuscript page.

Handwritten text in Persian script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a cursive style and is arranged in several lines across the page. The ink is dark, and the paper appears aged and slightly discolored. The text is written in a cursive style, characteristic of Persian calligraphy. The lines of text are somewhat irregular, following the flow of the writing. The overall appearance is that of a historical document or a manuscript page.

کتابت من کتب کرامت
در روزگار کرامت من کتب کرامت
کتابت من کتب کرامت
در روزگار کرامت من کتب کرامت
کتابت من کتب کرامت
در روزگار کرامت من کتب کرامت

Handwritten text in Urdu script, likely a list or index, written diagonally across the page. The text is highly stylized and difficult to read due to the angle and quality of the scan.

[The page contains faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.]

نویسنده: دکتر محمد علی
موضوع: حقوق اساسی

1000

100-443887-100

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to the quality of the scan and the cursive nature of the handwriting.

[Faint, illegible handwritten text]

225 M

25 M

[illegible]

سید الدار محمد

مدتی که او را به فضل کامل و نجاشی شایسته و جود و انصاف او این
 مدتی که او را به تمام نعمت و شرفی اندکی از او را که او را به تمام
 از دست بدایع و شمع ضایع را که با بی غشایه در نظم کوبین و قلم و
 و هر سبب مراد آن مخلوق الا انما ساخته او انکه جان بدایع
 برین نظم جهانی نشاء و تحت مملو و طایف نجاشی و جود و انصاف
 و آری از دست شمع است اما به مصلحت که او را به تمام جود و انصاف
 و هر شمع که او را به تمام جود و انصاف است و او را به تمام جود و انصاف
 به هر نفس که او را به تمام جود و انصاف است و او را به تمام جود و انصاف
 سببای اندکی و هم در این شمع که او را به تمام جود و انصاف است
 روح افراد در این شمع که او را به تمام جود و انصاف است
 شمول شامل و مضمون شامل و نور و نور و نور و نور و نور و نور
 پس این دفتر را روی زمین بگذارید و نگاه کنید چنانکه در بیان
 بیان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و باستقرا و پیشین شده است که مخصوص این حضرت حدیث است
صلی الله علیه و آله و سلم و بعد از آنکه این سوره در غیر علی مدبر و او مسلم
مناقب باوصاف و کتب و علماء و محدثین و غیر این نام مخصوص است
و مع و ثنائی است از غیر ایشان است و در حدیث گفته در آن گویند و در
صفت آنست که در کتاب یا چهار قالب مرکب شده باشد و سوره سوره است
و از تین نظم بود اگر در سوره است که در یک سوره یا در یک سوره و در
کتاب است مطهر اول باب را و خاک را بر سوزنی می کشند مطهر دوم
باب را و خاک را یکی با یکی سوزنی بر سوزنی می کشند و در حدیث
گویند و آن جای شب بودن است و عرب را سوره جای شب بودن
نموده بودی و غیره را از اسباب او داده و فواصل چاره است و شرح این
جای آورده آید در فرض درین فن این است که این اسباب او آورده
ترکیب کرده اند و آنست که دو مطهر مرکب شده و یکی با آنست که
دو مطهر مرکب باشد و همان این است و وقت آنست که در مطهر دوم
آوردن قافیه مطهر اول سطر است تا اگر از آنجا و از آنست که گویند و در
مقدم نیست که در قافیه که بار و از استقرا معلوم شده است که در بزرگی
بزرگ سنوی میگویند چنانچه در جز نام در جل نام و نوح نام و اسنان آن و او را
و این سنوی با آنست که در حدیث است و بابی در حدیث چهار و در آن بشود
که از اسکنی و این بد است و درین صفت آنست که چهار مطهر و درین

باشد و از آن دیگر حکم است که در این صورت اگر کسی بگوید که من قصدان الی بر این بنا می کنم
بدان وزن راجح گفته است و شرط آنست که در مصالح نیست اول و بهتر
مصالح و مراعات قافیه کند و در مصالح سبب و نه نفع است و لیکن صفت است
و از این طریق خوانند و اصل وضع آنست که بریت دوم مقصود الی لطیفه
و بی کار و بی فایده است و در لغت باز کرده اند است و درین معنی
همه قسم قسم و در شرط آنست که اقسام بسیار است قسم اول بود اگر آن
شیخ این شیخ بخواند است این نیز صفت و ابیات رسمی موافق ابیات
قسم اول که با شرط معلوم شده است و بعد رسمی بی بغا فیه و یعنی که
و یا بیان را که التماس نمود است بیار و در شرط است که این است بر دو
عقد و یا مرد است باشد و نام این است عقد است و حکم اصطلاح ابیات
و غیا حکم شیخ و نیست لطافت تا بازده است و عقد را چون برابر
بعد قسمی باز میگردد و از این سبب ترجیح خوانند و در اصل وضع ترجیح
این بود بعد خوب طبعان لغز فاست کردند و از این طریق کرده اند و آنچه
موضوع تر و مطبوع تر است آنست که عاقبتی در جمله علیه اختراع کرده است
و آن است و نوع است که آنکه در جمله اقسام بر جمله عقد مراعات یکدیگر
کرده است و در این در هر قسمی علامت آورده است و عقد یک و این را
سظم ساخته و مطلع مقدار مردف کرده تا از جمیع عقد شعری مرتب چند و در حکم
قافیه عقد با غیر قافیه اقسام ساخته است پس جمیع ابیات عقدی شعری

[illegible]

دوت برست خات بود من و است که در برست نهاد و معانی جهان بود
که از سباق و سباق بر تامل برخواست و مقاصد اطلاع توان یافت و آنچه از
نمون جوهرات است اصل فن گوید و در مصلحت است و قواعد هر فن را هر علم و فن
نه از دو اشراق بدان است خود بر این نسبت که الفاظ در است ترکیب
و معانی است با هم و در تصویر است و تصویر از اندوه کردن است و آنچه
مفسر است که در نظم الفاظ فیه بیکسب آرد چنانچه در خواندن شعر می نماید
نماید و مابقی معنی و ما معنی بود معانی است که الفاظ فیه را چنان در ترکیب
بهرات ربط دهد که بدو مشتق آید که کلمه لطافت و درجه در زینت لطافت بدو
و باین بار در خوشی از تصاویر و بر این ظاهر و مان بر سره عاقل بود و این است
او اثر کند و این است معنی است که کلمات ترکیب و تکلم را بدان گفت کنند
حافظ کلمات ترکیب است که در ترکیب کلمات فیه معنی معنی می نماید
از معانی ساده و معاده و سباق فیه مقصود و انی و غرض فیه است و این است
است که مقصود از معنی حال بیان کند و این مختلف است باحوال مقامات
مقصود از معنی است که مناسب است و مطالب است را مرعات کند هم در کلمات و هم
در محاسن و در خطاب و بعضی معنی که آئینه و نهایت سازد و هیچ گردانده و در
استغراق گویند و این معنی است که هم در کلمات و هم در کلمات ترکیب و هم در کلمات
ما فیه و معانی کلمه است و است که مجر و باشد از این و حروف و غریبه و معانی
قیاس و کلمات است معنی شناخت و به غرض و با سبب غلظت و با سبب لفظ

[illegible]

1945

[illegible]

در این سخن و قاضی اشیر قضاوند و سخن سیر و نایب برده و بدست کسی و بهای نقد و
بخاری و محمد کوکی و کوفی بایک که در او این نقد مانده که کرامت و اگر شمال
متنازلان و در دو انداز و در دو برابر و در دو برابر است متنازلان و در دو برابر است
شرح کار برفته ای متنازلان می باید کرد و اگر بحالت جسماء و در یک نوع است
مذهب باشد و بر که در اول و تفاوت بخود می میرد و بی او بی تمام و در
و این سخن میان فقرا مشهور است که در وقت در شرح است معنی است و بدست
مسئله از آن تفهیم کرده اند و خلاف را تفریع آورده و اما اگر کسی می کند و
که سر بریان بخورد و بخورد و سر بریان کوسهند با لطف جانست که در دو کور
سر بریان مرغ و گوشت بالا چنین جانست شود و اما بخورد و سر بریان مرغ و گوشت
اینست که در این است که حکم حرف سرخسز و کاه و بریان بکند و از آن سر بریان
جانست شود و در وقت نیست فاحاصل یعنی الفاظ که در کتب است و در کتب
و فقهی نامه و دبستان بکند و نموده است و امر و فقهی و بار و سبب و فقهی
و فقهی عصر و اما که این با فقه نام ابراد از ارشد فقه است خارج و اندک
از مومنان خوارج اگر چه خوارج را مومن دانند اما در مذهب خوانند و آورده
و همچنین الفاظ را جایز دارند و اما که در شمارند که طاعت می کنند
و مصل و منزه که با سینه شمال نه و در بود و بلکه کمالان نیزند و حکم اول و جوار بر
از کتاب را به این کسیده و اندک و اجتناب را از آن و بعضی خوانند نیز که در نظم
کشتن مفسود و نیست که فقهی و دیار و شورای روزگار و در افضل اند و در

و واضح زمان و بالغ همه عاقل و بالغ و کفر و مولدات طبع او را باز داشتند و اینها
را نیز با است که مصلح و خوف و اصل و جود و حق در باب عشق و شوق از آن
نزدیکترند و آن بر وقایع شود و در کمال مصلحت و نصیحت و شایسته ترکیب صبح چون
و در این چنین الفاظ نازل عاقل است و شایسته و این مطلوب است و نه ایام مجوز
و اصل و جود و حق و ارباب عشق و شوق بر و فقط اندک معنی با مقلد اگر حق و عاقل
و نه ایام و مصلحت و کمال و عاقل و مصلحت و اینها و کمال و کمال و با است و از
خواهند رسید و برگشته و عاقل و خواهند کرد و آن فصیح فصاحت طلبند پس آن سخن
تیر فایت شود و آن را و از طرف قبول خاص و عام محروم عاقل و در کمال است
نیست و در و کرد و پس پس بن خیر و آنی و عاقل و شایسته ثابت شد که آوردن
و عاقل و الفاظ و مصلحت است و بعضی صفات عاقل و است و معانی و عاقل
و الفاظ می باید و در تقصیر علم بدان اهتمام نماید تا با مصلحت و مقاصد مصلحت
شعور باید و بوقت شرح و تفسیر آن حضور بود و این سخن باید و آوردن
فشار یک مکرر عاقل و شایسته که اگر عاقل و شایسته و آوردن و در وزن و خلق و خلق
و بی این لفظ است و شایسته و زن ندارد و آنکه با لطیفه و معنی از مصلحت
مثل کمال و شایسته و بی این عاقل و این را از قبیل علم و لا یفنی بر شایسته
بلکه انکار از است و شایسته و عاقل و شایسته و عاقل و شایسته و عاقل و شایسته
و با مصلحت اهل زبان سراید و با مصلحت و شایسته و عاقل و شایسته و عاقل و شایسته
زبان او سخن باید گفت و لا تفعل و فعل کند چندان سود چون شایسته

در بیان این که چگونه
در بیان این که چگونه

۱۱

که ممکن باشد گفت هر چه در این است که معنی مجرد و تشبیهات نواکیزد و یک
معنایی مبتدل کند و نیز برای نواز صنایع و استعارات بر این و غیره آنچه خود
پیدا کرد از تقدیر مثل آن مصحح شده باشد و است که شخصی خبری
نشان کرد باشد و نکته و معنایی مقصود او که بنیابت لطافت بود او است
نموده باشد و در ضمیر او آن معنی یا از معنی در دیاف و یکی بود و طبع
چنان آرد که می باشد و با او از آنچه استعاره کرده باشد دیگری بقوت طبع
چنان آرد که می باشد با دیگر خبری زیاده کند که لطافت پیدا در مثال او ظاهر
نویسند و مستفید و دم که اندازیم و هرگز او کل را بر صفت خود و سفته باز
را اعتدال هوا حکم جانور کرده و بنوع خاص که صورتی کند تا حسرت سازان
مخاطبات شبیه علیه است و حسرتان سسیده دم که گویا در او در کلام خود
مکتوبه کل اندر کلام زبان عیب باشد اگر از تسبیح روح از آن دم حیات نام
نقش خایه بر دیوار مثال دم چنانکه شعر و نثر و شعر چهار و چهار و چهار
خسرو و شاعران کلمات نوشت و سرچ که و مولفان این لطایف مرصع
کرد اند و قسم محاسن و مختصر عاقل خسرو و شاعران بزرگ بودند
است که در بیشتر کتب و صنایع لغتی کرده و چنانچه ترصیع و ترصیع و ترصیع
و در آن گوشت که در کتب معیار است و سلیس و مربوط نماید و در عاقل است و در آن
و در این معانی چندان نکوشد و نوی است که آنچه در قسم محاسن معنوی است
نکر کرده ایم اثر ادبیات خود آرد و در غیره از آن فراموش کند و در حکایت

در این معانی لطیف و نکات پدید بود و هر دو از این باب گوشت است و این معانی
تکلیف الی سماع افلا و قد استقامت که معانی یک و در تاین لطیف و نکات
بنحوی منسوب کرده و با معانی عقل معلوم شود و برده و خط از وجه لطیف معانی
آن بعد از تفریق ظاهر و ان ایسام و خیال و محسوس و امثال این بود و نیست
که طایفه از دلفی ضایحه رصیع و شش معنوی ضایحه ایسام و خیال و محسوس
که نظم از معنی ارسته کرده که دل و طبع بدان ترکیب است مراعاتی اندک
صفت میل و استغراب و استعجاب نماید و در طبیعت تمام بخواندن و خط آن که از
جه از ضایع معنی طبع اند ضایحه رصیع و طبع شش ایسام و خیال که طبع از
بکفر و دلایل از این به کار و معنی ما طبع اند ضایحه شش طبع و محسوس
بهض که است این ضایع که ظاهر بر دو مکرر برای شش و شش و شش
در و تحقیق می باشد که است که ضایع است و طبع بود و ان
باخصان است و در ضایع لفظی شکاف کشن که از این که معنی از آن آمد و
متناظر و کبریه فی السمع آرد که از معنی ضایع و طبع است و در آن و طبع است
که شکاف کلوب و و جد بود که در ضایع و طبعی باشد و این ضایع و طبع
و عاقلی صرف و این و طبعی است بدو و طبعی دارد و لیکن عاقلی و طبع
بر این نیز است و با آنکه شکاف شش و طبعی او در میان نیاید از قبیل و جد
است و لیکن بر این اتفاق است و طبعی که از این ضایع و طبعی است
کرده اگر در کرب عالی و معانی بر معنی بود و طبعی است و طبعی است

و لیکن اجماع بر آن غلط نیست که آن جزو اسمی که بر دو موثر در طبایع مسلم بود
و بدینست که یاد ذکر عظمت و قدرت و مهبت بی تباری باری عز و است
و یاد انبای اشخاص مجرب است و وقوع مفارقت اسماء احتیاج بود و نامان
بعنوانی و در آن و شرح بی صفاتی که همان و غلبه است و شنبان و سنده
و اوقایا و انشورین مثل مخالف است با تدریم بر فحوت مقاصد و نامان باشد
و این بیشتر ساج نظمی باشد که از احتیاجی تواند چنین است که ممکن بود
و جد بود و در محبت حضرت عز و است و در آنچه موجب قریبت بود و مانند
و بیان مضامین و اغراض و معنی محاور است که سخن را جان تر و خوشتر
که جزو معروضت خوبان و نامان ایشان محمول تواند بود و بیان و حال
عین بر تعلق بود که محل آن بر محبت حضرت بر عیون است و قدره و علی
توان که در وجه سبب آنکه اطلاق آن و صفات مناسب عدل آن در کمال
نباشد مگر تکلف تاویل و استعاره است و ترقی و کنایات لطیف چنانکه
بعضی از اصحاب رموز این تصویف گفته اند است و است که الفاظ
بزرگ است که در کمال فصاحت و فصاحت در این است خود آورده اند و مفسران
در این است صرفت کرده و این شغف بدان الفاظ از لفظ عوام متعارف
و عوام بدان الفاظ تلفظ نتوانند کرد و در محاوره نتوانند استعمال نمود و
آن دانند و این عوام مطلوب موزون طبعانند و نامان که
بر آن قادر نیستند بهر است کردن در حال و زمانه بی فکر و آرا

[illegible]

و که رد و حکم نماید قبول کنند و بعد یک روز در وقت طلوع و انقاص
 و انقاص طلوع بوده باشد همین حکم دارد و اگر در وقت متاخری موافق مقدم بر وقت
 و قابل استقامت باشد که در وقت طلوع است و در این فصل است و این است
 اند و در وقت که در این معنی بود که معنی اول معنی دوم است و اما در وقت
 بغیر و در مثال اول در وقت که در این معنی است و در مثال دوم
 در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است
 که در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است
 چنان که در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است
 بر است و در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است
 قدرت این معنی است و در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است
 که در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است
 که در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است
 از جمله اهل ادب است و آن هر است و آن هر است که در وقت که در این معنی است
 است و آن هر است و آن هر است و آن هر است که در وقت که در این معنی است
 اگر چه آن هر است و آن هر است و آن هر است که در وقت که در این معنی است
 و این را با اتفاق غیب که در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است
 است و آن هر است و آن هر است و آن هر است که در وقت که در این معنی است
 و در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است
 و در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است و در وقت که در این معنی است

بیت را که از نسبت به تدوین حاصل مرکب است احتیاج به عرض دارد تا درست گردد
زیرا که عروض نهم از مصراع اول است و در عرب اوزان عروض مختلف
می باشد و متوقع میکرد و در همین آیه بود پس این نام را نسبت بدان کردند
که به ضرب که نهم از مصراع دوم است آن نیز متوقع میکرد و در همین آیه
اسم است فاما مقدم نسبت اولی تدوین صفت نسبت طریق اوزان بود
و در این قطع و نواقی است و در این تغییر را بر کردن حرف است
باینکه در کلمات و کلمات است اسم نسبت که در کلمات و اقلام است و این
جمع بر قالب و یا حتما قالب است که در و دایره و یا یک تکرار قالب است
جمع بعضی قوالب بعضی و هر یکی از انبیا خلاصه نهاده اند چنانکه در این شرح
رسیده و نیمه اول است از مصراع اول است و در این گفته شد که نهم دوم است
از مصراع اول است و در نصف اول است از مصراع دوم است ضرب
گفته شد که نیمه اول از مصراع دوم است و در این بیان می باشد و اگر بخواهند
استند که از قالب یک حرف و یا دو حرف کم و یا بیش کنند پس چون نسبت
اول است افتد یعنی در صدر از ابتدا گویند و چون در عرض غنچه فصل خوانند
و چون در نسبت و یا در مصراع به ضرب پیوند نمایند لقب یا بدو چون در
بیت افتد اعتدال نام نهاده اند و است که در هر دو قالب صحیح بود و نام نهاده
است که در بیت تمام است قالب افتد و این بر اصطلح اسانده است
فاما می است که در نسبت است که در بیت تمام است و قالب است یعنی در هر

[illegible]

زینست ازین اصح که لفظ است فاقیه حسب اصطلاح فقهی این است
که فاقیه است در قافیه صدوی یکی میباشد و بعد از آنکه بگویند فاقیه و قافیه الف
و یا و یا تا گفته است تمام حرف که یزید صاحب درین است و در اول شش
عالم به دین و سه و اتم حرف میگویم که روی است فاقیه است و نزدیکی
عالم و اعظم رود و گفته فاقی اند و نزدیکی است از عالم لم و از اعظم عالم فاقیه
و اصح اصطلاح این زبان را که میگویم فاقیه است که فاقیه که در اولین مرحله
مطالع است و در دوم است همان اصطلاح فاقیه را که در زبان است میگویند
هم در وجود و در کتب استحال معنی است و در سوم است و در چهارم است
که فاقیه بی رتبه و سلسله و درین معنی بود و در زبان این پنج گروه بود
و در این است که فاقیه یکی ازین پنج باب است و در این باب است
است که فاقیه در لفظ و در معنی و در بیان ظاهر و در در قطع و در حرف کرده
چنانچه درین است است و در این بر دو گونه است خوان کنی که سری جان را
ندام چون کنی اتون چون و خوش ازین تهنیت است و در این است که
چنان افشا کنند معنی این آوردن لفظ فاقیه عام خود فاقیه این آوردن فاقیه
شرط است بر حکم ضرورت بیار و مثال است ای طبیعت منکر و من شیرین و چون
کنی معنی نه نه تلخ به بین لفظ به بین فاقیه میگویند است که امام معنی بدان است
ندارد و در این در اول و تفاوت گفته شد که معنی فاقیه است که بنا بر این بر و
آنکه روی کرد و این است ازین نظر و اما این شهر میگوید و بارها در این

سفر و کت با قبل الفتنه سید است خا که عتوان و ایر و سید ایر و ز
نار و شایع حرکت و خیل است و است اعطی و کونید که بعد قافیه ایر و کونید
و این بر دو نوع است یکی کلمه تام و دوم حری که بجای کلمه تام باشد یعنی حری
منفرد یعنی خا که تا نشان بخا و شریع غایبیم سکون که از حدین مختصر است
فایده و کت کلام با و درن صیاح نذا و سید کمال شریعت فاما نظیر است
بمنفرد یعنی خا که سید مرتب شایع و نوی که شریعت است ابتدا و بعد و حری
که در سید صیاح اصل این فن در سید است که سید کونید یعنی سید اول حری و دوم
سید سیم حری که کونید اما فاساد بود که کونید صیاح اول و سید دوم و سید سیم
و این هر را دو اصطلاح خوانند و هر دو متعین و فاساد است که شریعت سیم کونید
و سید اول صفت خبری که خوابد بکند و در سید دوم غزلی نویسد و در آخر
او را آمد جمع کننده تخلص آورد و در سید سیم صفت هوا و فصل کند بعده
در آمد جمع کند و این اصطلاح از این کثیر لایات باشد حانچه قصاید و اصطلاح
خا که فخر و صیاح بیتی است که در آخر شعر باشد و قطع کلام بدان کرده اند
تخلص آوردن اسم مدوح است و تقرب فکر او نماید دعای باش
که از مقلق کند خبری که بقای او تا قیامت باشد و است که شایع و فاساد
نام خود نویسد اما سید خواستن خا باشد و سید دوم در باب سید
در سید سیم در سید و در سید و در سید و در سید و در سید و در سید
برضای منیره و خوش خطیر و ارباب این فن سخن میگویند است که تا کسی

در این مبحث بطریق کفری مستقیم و منجی علمیه بیان شده که بواسطه علم و معرفت
و اطلاع در اطلاع و این و بدایع یکست یکدیگر یک مصالح متقدم و تأخیر است
اگر کسی در این فطرت و حکا و فطنت محمول و معلوم بود که یک بر حقان و حقان
و علمایست و غیر اینجه بحسب سلفه سلیم و غیر اینست عالمی حاصل چون کسی را
عنایت الهیه مخصوص شود و در این عالم و کفر و یقین و شمار در غایت استماع
و حکا و غایب بود و در فصل فطرت قابل نشود و نام باشد و در اینست و اسناد این
اول میری که بدان استماع دارد و این سخن او را این است و این سخن او را
می باید و این علم که این کلمات بدانند و مورد کفر و خواندن و نوشتن و این
صالح و بدایع بنا برین فضا و کبریه و مقدمه فکریه اسانند این فن و فضا و کبریه
بر اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
و بیان آن بر یکدیگر و شرح و تفسیر و توضیح و اینست و اینست و اینست
محرک است از حرکت ساکن است از حرکت بود و اینست و اینست و اینست
تقلید علماست و حرکت و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
کلمه یک باشد از دو حرف اگر دوم ساکن است از اینست و اینست و اینست
دوم نیز متحرک باشد از اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
و حرف بالا متحرک باشد و آخر ساکن از اینست و اینست و اینست
و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
محرک است و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
محرک است و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و دارا المیزان است که در اول بسته در تاجها چسبند و بار انداز و وزن بالانگشت
جایز است و در زبان محسوب است و درونی که در خود است فصد خارج اندوزن است
وزن که در انگشت است و نیز خرم خوانند و بار و بار و در وزن درست بسیار و فستق
که در صراحی و در سبب زیاده و باز انداز و صراحی او چنانچه انداز اند و صراحی
نمود و باقی پیدا بود و حاصل چون قالیست با صراحی قالیسای کرده و صراحی
واقع شده است بعضی بعضی ترکیب با بد و یا دیگر در و در انداز و صراحی
روایست این نوع کردن قالیست با مختلف را و مگر کردن قالیست بخرام
و بحسب تفاوت جمع و تکرار قالیست بر یکی را بنامی مخصوص کرده اند و صراحی
بسته شده و در آن دوازده گانه اند و در دوازده دوازده دوازده
مستخرج در بیان بی آید و انداز و تکرار که در دوازده گانه است از آن که
چندین مخفی عربی که در بدست است هم از آن که در دوازده گانه است و تکرار
و از دوازده گانه که در دوازده گانه است و در دوازده گانه است و در دوازده گانه
نیفاد و در این مورد و در دوازده گانه است این دوازده گانه و در دوازده گانه
مؤلفه خوانند و در دوازده گانه که در دوازده گانه است و در دوازده گانه
نامطوع نمودند و نیز در دوازده گانه که در دوازده گانه است و در دوازده گانه
و وزن را در این دوازده گانه است که در دوازده گانه است و در دوازده گانه
همه را بخند که در دوازده گانه است و در دوازده گانه است و در دوازده گانه

[illegible]

اینست که این دایره محوره بوده اند سنبل و کوهستان و این کوه و کوهستان
 نیستا بنی نام کردند و کوهستان را یکی دو کردند و غایب است مشکلی است که در
 چون قواعد و سیاهان بیان میکنم این دو ایراد هر دو فواید داشته اند که در
 سنبل و این کوهستان است از غایت این که این کوهستان نام کردند و از
 درین بسته دو نام و یکی محوره نام و درین اولی نام و درین دوم نام
 سنبل و کوهستان است که درین کوهستان است که درین کوهستان است که درین
 کوهستان است که درین کوهستان است که درین کوهستان است که درین کوهستان
 درین کوهستان است که درین کوهستان است که درین کوهستان است که درین کوهستان
 درین کوهستان است که درین کوهستان است که درین کوهستان است که درین کوهستان

و در این کتاب نام ده و سه مخرب و وزن دل جزای بر اصل منتهی است

مجلس ششمین در روز شنبه ۱۳۰۲

اسلام کو محمد واپس مناد و مہذب بن کر لائے تھے

من مصلحت است که این کتاب را به هر کس که بخواهد بدهد و تمام

بسم الله الرحمن الرحيم

دین و دنیا و آخرت و اولاد و نفع و فساد و غیره

محرم الحرام ۱۲۸۰

مجلس شورای ملی

میں نے یہ سب کچھ دیکھا ہے کہ کون کونسا لڑکھوڑا میری دوسروں کو آکر دے گا

تاریخ ۱۳۰۲/۱۲/۲۵

کتابخانه عمومی مسجد جامع اصفهان

این نام از این جهت که رنگ گدازی اجزای این بحر الزهرفیه است که در هر دو

از بود و در تمام قلم آمد بخروارین دایره بود و در اول همه خدایان

نورانی و غیبی از یکدیگر

و جدام بخور و سینه بند و زوایا خوشتر بخت کنی ز نو دهانی

و این بجزش کل مقصد است و اما این است نظر من و غیره

عزت و بزرگوں در ہندوستان کل غنیمت الہیہیں

تعمق و فطنتی غرض انتہائی لڑوہ و کجکار جو جو وادار کی حمایت کرتا ہے۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

معدود اند و در هر صریح دوم حروف سه سروده و از این فصل است این بیت
نشست سرور اهل کرم مجلس غامض و دو خوان بر خوان و در خون خواست غمناک
چرخ خوان که خواست این بحر حکمت بخور و نه سروده و در خون خواست غمناک
سر و حروف سروده دارد و است در این بیت هیچ وجه ظاهری نمی شود

در این جان او به کائنات و در خوان است در این صریح و در این
در وزن و در این بیت و در این بیت و در این بیت و در این بیت

و متاع این عالم را بکار جماع کرده است و در این بیت تمام است
بیت که در این بیت و در این بیت و در این بیت و در این بیت

و در این بیت و در این بیت و در این بیت و در این بیت
در این بیت و در این بیت و در این بیت و در این بیت

در این بیت و در این بیت و در این بیت و در این بیت
در این بیت و در این بیت و در این بیت و در این بیت

در این بیت و در این بیت و در این بیت و در این بیت
در این بیت و در این بیت و در این بیت و در این بیت

در این بیت و در این بیت و در این بیت و در این بیت
در این بیت و در این بیت و در این بیت و در این بیت

در این بیت و در این بیت و در این بیت و در این بیت
در این بیت و در این بیت و در این بیت و در این بیت

[illegible]

و تصریح کنیم و این قابل اخلاص است که تصدیق و حسن نکرده و شبیه معنی خاص که بکار
و وقت است بدان که در این قابل ارتقا است که به ترتیب به طبع بلند تر شود
و اکنون مجرای سخن و افقهای مدتی بر قسم اند قسمی در معنی که شبیه مذکور است
و دقیق نکرده و نظر در ترکیب ندارد ایشان چون ناکارانه اند از این
که در تصدیق و ترکیب روح مبالغه نموده و در افق است تا غلط ظاهر نکرده و در قسم
در صنایع لغت و ترکیب شعر مستقیمند و در احاطت معنی چنانکه باید نکرده و در نشان
به بیابانی معرفت مانند که در معرفت و در نفس ظهور نموده و در تصور و تصور
و بعد به ترکیب و تصدیق روح افزوده و در معنی نماند که هم در تصدیق معنی باشد
که ترکیب شبیه غلطی نشان باین باطن و محال و افق باشد و کجاست از و بی معنی
با مزاج و در حسن مبالغه و افق و طوایف اگر احاطت او باین نیست باید دان
چنان رفیق بغایت شبیه است و این طایفه افضل از اهل اندکون بدست
فعل و معنوی بر یک بر دو نوع معنوی و در قسم معنوی است یکی ترکیب و در
دوم صنایع و مشاهد انگیزه و در صنایع لفظی و معنوی با بیان کنیم و نظر در افق
اما ترکیب است که در مقام سبب و مقاصد خوب را با این معنی
مکتبی که در اند و در طریق جزالت و در افق معنی کنند و در معانی و معانی
شماره واجب ندارد بلکه فرضه انکار و مل و توقف بر وجوه از آن تصور شماره
و این خبر محال و جان بیار و این و در شمس جمیع معنی در آن و تمام معانی
است بطور احتیاج ندارد و چه اشعار جمله معنی بدین ضرر می رسد است

[illegible]

دور و استادی نعلی و تنوی میباید ن کرکب تنوی زشت بلکه در آن آه
نفع و تنوی را نمود که در است گنوف بدان کرکب تنوی را و بیان می نمود
مکمل شدیم است و در آن کرکب تنوی را و بیان می نمود
استاد بزرگ است که در مشایخ خود و مراعات شش چیز بود و آنست که
رضیه بدارد اول رعایت تنگ و دوم جوین سوم وضع تنوی بی کمر و کمرش
چهارم از اجزاء و از آنست که در مشایخ خود و مراعات شش چیز بود و آنست که
در شش چیز بود و آنست که در مشایخ خود و مراعات شش چیز بود و آنست که
و من سبب گفتند بر مشایخ نکرکب از آن مقدم که گفتند استاد و اما در آن
مشایخ چون مطلوب است و اما در آن مقدم که گفتند استاد و اما در آن
و هم می سر می می و من می می که در آن مقدم که گفتند استاد و اما در آن
که در دو دست دارد و آن استاد و اما در آن مقدم که گفتند استاد و اما در آن
توان که در تمام این استاد و اما در آن مقدم که گفتند استاد و اما در آن
مجان خارج می و من می می و من می می که در آن مقدم که گفتند استاد و اما در آن
فانزی و بکرکب عوام باز خواندی و این سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
قبیل است خوف رای سلطان و من می می که در آن مقدم که گفتند استاد و اما در آن
شستن مراد ازین است شستن نویدنه آن است و اگر کسی را خوش
باشد دست شستن بفرموده همان بود و لیکن حرف آن بر می نمود
و درین بیت خاقانی رحمه الله علیه من بخلافی بندر سینه مادم محو می می

[illegible]

[illegible]

و باید هر دوی برست آورد و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب
و ابان هر دو می برزلف برندی و می چشم خطاطی مقصود از این نسبت
و خطا نیدن تحت نهادن آوگر افش چشم برندی و برزلف خطاطی آید
و نهادن معنی درست است اما سخن بی نسبت است هنوز نزدیک هر که بد برت و خطاطی
و چشم مناسبت دارد و طر این بی نسبت است و نزدیک طران سخن بی نسبت
تا گفتن اولی تر است و همچنین گفته می شود هر دو را نسبت که خوانا بین حکم و
و اگر کسی بگفتی باز بوی اما سخن بی نسبت می نمودی چنانکه کسی که در حرفت انداخت
تشبیه مذکور که گوید فلان بر شش سناج دارد و آن سبب بر طبقه عدالت نماید و
بسیار روان می دهد و اسب پران می بخشد و از جریان کوی در رم می دهد
و مشک در حال فرساید و بر روی صبح و شب و فصل این تمام نمود و الی آخر
هر سخن بی نسبت است اگر چه سبب معنی مقصود است اما کمال صحت ندارد

است که نسبت فعال و حرکات و جرات بر سر و موافق گویند با حکم
در بر روی اصطلاح و استعمال حرف و یا بر اختیار چنانکه ادبی یا گفتن و کردن
را شامیدن و گرفتن و خواندن و نوشتن و دانستن و گفتن و در زبانت و رنگ
کردن و منع کردن و بل و طوطی را سخن گفتن و رنگ را شامیدن و افتادن
و زشت را خاستن و قلم را شامیدن و شستن و رفتن و تیغ را کندن و بریدن
و زشت را کندن و خون را زدن و تیر را رسیدن و کندن و بریدن
و زشت را کندن و آب را زدن و تیر را رسیدن و کندن و بریدن

[illegible]

گفتند پس بدینا ما اگر کسی خواهد که ان نام و حیات را هو ج کند و گوید لازم است که
 به شماره اختیار کند و نسبت به اول تنخ را اسبوی یا بدست اثبات لکه است
 اول یا عاید زمانی از کثرت قیامت نباشد تنخ تو که یک بنی نوی
 مشک آنکه در جمیع روز که در این ماه نویختن یک نزدیک است و در
 بدین است که انجام آنرا اعمال محک است و انجام آنرا عمل مناسب است خلا
 ارمی و خانه در مرغ و استیانه و سر و چین و شمع و کفن و ماه و فلک و برای و
 و یک عمل و کان و در صفت و کان و بود و درشت و شاه و کثرت و آب
 و میدان و کان و قربان و در کثرت کثرت باشد مثلاً جام و خورشید و
 از برفک کثرتی ماه نو که در کثرت آمد و از آن جام از برفک کثرتی
 نام و بدست از کثرت کثرتی نام و بدست از کثرت کثرتی نام و بدست
 ماه نو که در کثرت آمد و در قیامی کثرتی نام و بدست از کثرت کثرتی
 بدست تواند و از کثرت کثرتی نام و بدست از کثرت کثرتی نام و بدست
 یک و کثرتی نام و بدست از کثرت کثرتی نام و بدست از کثرت کثرتی
 و بدست از کثرت کثرتی نام و بدست از کثرت کثرتی نام و بدست از کثرت
 مجله از کثرت کثرتی نام و بدست از کثرت کثرتی نام و بدست از کثرت
 یک و کثرتی نام و بدست از کثرت کثرتی نام و بدست از کثرت کثرتی
 یک و کثرتی نام و بدست از کثرت کثرتی نام و بدست از کثرت کثرتی
 یک و کثرتی نام و بدست از کثرت کثرتی نام و بدست از کثرت کثرتی

سنة من بين خط معروف فيروميتون ونشورنا مسعود ونامقبول است جينا

بنده است و خطاها را میسر است اگر چه این اصل صواب است و هر کس که از خود غلطی را در این باب

بیرہ بارانندو قلعہ جو روایتی طور پر تھانویں کے زمانہ میں گڑھ بنایا گیا تھا۔

کتابت نوائے گرفت کہ مضامین مثنوی بنام ویرجینیا دورا کو شمس کے ہونے پر خواجہ ابوالفضلؒ

و بعد از آن درین بنحوی و این چنین است که هر یک از کلمات را در جدول

عرفت تو را از کبریا و کبریا را از دست و پا و از دست و پا را از

میں نے اپنے شاگردوں کو یہ نصیحت کی کہ میری موت کے بعد میری کتاب کو پڑھو اور اس میں لکھی ہوئی باتوں کو عمل میں لائیں۔

سید محمد علی میرزا

عربی میں اس کے معنی ہیں کہ جو شخص کسی اور کو دیکھ کر اس کی تعریف کرے اور اس کی مدح کرے

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

لکھنؤ میں مہتمم ونگر کے رہیں کہ یہاں سے سب سے پہلے دینی اور دنیاوی تعلیم کے

هائیکه متی امسال حیدر آباد مرگشتن من هم بودی بیا که من

منہا ایک قسم درمیں جو کہ شہیدانہ شکر کے ساتھ موت کو

حسرو بدم کردی ز کجای که تو را میباید ایستاد و کز آنجا نرفت

نایده افتد ندال دیگر چون شایق قشع در قشع دل و نه در در بهشت

گرفت چون بطریق استقارده عشق را سلطان گرفت دل را افغان و خون

و مردار است ما غنیمت بدان تا سید مردی بخاک از روی سلفا حق

د. آرمیل عشق، سلطان اسفندیار و دیوبندی زبیر گنج بخش لفظ سلطان

[illegible]

و این است قطعه اعتبار آنکه جان را آدمی تصور کند و درخت را این
 متعلق سازد و او بود مجزوا این تقریر را خجالتی تصور نموده و بر فایده
 بود این مفید است چه که درم و فواید و اصول منوط باشد و در این
 صنایع صنوی را بدین شرح که داریم چون این است که در این
 کلمه مشتق شد و معنی نام باشد و آن معانی دارد و معنی باشد و دارد
 معنی و در معنی مراد کلمه باشد مثال بر دو معنی معنی هم از این است
 در کلمه عامی گویند باری کوشه را و معنی دارد که یک کوشه دوم جمع کوشه
 و این بر دو معنی نام است و مراد کلمه است مثال بر دو معنی باری هم
 سر و این کلمه اخوذ پس پیش از این بدین روز و لیکن از اعتقاد و خالص
 غرضش بجز کادیمی داشته پیش از کلمه پیش معنی از کوشه می گویند و این
 پس است اما باری یکی شمول و دوم مقدم و اینجا بر دو معنی مجازی نام است
 و مراد مراد کلمه است مثال یکدیگر بهیچا و صفت نوکران چندین که رسم در
 زمان پیش از کلمه است که معنی دارد و معنی منکر است و مجاز
 این نام و فعل شده و این محل بر دو معنی مجازی نام است و مراد مراد کلمه است
 و در کلمه تعریف این همان تعریف اول است این است الا آنکه بجای کلمه
 معنی است و بر معنی نام و مراد مثال ستون سنگ اگر گویند چو است
 بگویم است کوه بی ستون است این بیت این نامگی در کلمه بقا جو
 شده شاه در وصف منار و سنگین شده است لفظ راست معنی دارد یکی

راست بقض دروغ و دهم راست مخالف است که سوم راست معنی درست
و سیم برپای درین قسمت بر معنی هر دو حکم است و چهارم بر معنی تعریف
این دو است که تعریف دو الم حین است که اینجا یک معنی یعنی در کار و در
بلغتی دیگر و در معنی مراد مثال یک معنی عربی و یکی فارسی بر سر آب و در آیم که
مالکمان بسید بر سر ما انظار و معنی دارد و در عربی است و در فارسی ضمیر است
و اینجا هم در معنی مراد از مثال دیگر یک معنی عربی و یک هندی بای بر روی اورد
نظم مقامات زده اینک بر روی غری است است در عربی نام بی است
و در هندی لکه و در معنی مستقیم است مثال دیگر یک معنی فارسی و یک هندی
بد و بد و شش پس بای افکنده علم را هم و شش با حیران و شش که بای
فریاد بر او که مائی مائی مائی و فارسی خنجر میای که بی از آمدن آ و در هندی معنی
ای مادی و در هندی است که زبان هندو حالت عجب و تعجب و استغناء و باز
کویند مثال دیگر هندوی دیدیم اندر کونی که از کسوت است بر سوپوی
بکر فیه سیر از لشرش پر سیم فریاد بر آ و در کسوی موی معنی بخار سی نگه کردن
در بار یکی تا موی است و تکرار برای تاکید اعلام آ و هندی سیریل عابد و
که میری میری مثال دیگر هندو که شش در عازاری افکنده زرافه بر سر
زناری بکر فیه نفس و دم بوی لب فریاد بر آ و در کسوی موی معنی فکر
و است که این مثل ماری آ و حذکن موی هندی آن باشد که جرم
استغناء میگویند که مارا کشند کشند فریاد رسید از هم تعریف و مکان

و در لغت این است اما اگر بخار و وضعی یکی فریب یکی بسبب بود و مراد نکند
بعد باشد نسبت و این تعریف بر حسب ~~اصول~~ است مثال کمان
در پشت دادن و شش خواست بکار و زکوة زنی تا لغوی
و معنی دارد یکی افزین دوم ز کمان و این قریب است نسبت
و این معنی عدم ذکر مناسبت مراد همچنین است که غرض باشد
همین گوشت و معنی دارد یکی طریقت بر چیز کمانه دوم گوشت مخصوص کمان
قریب است بقریب مذکور و این تعبیر بجهت عدم قرین آمدن و همان گوشت است
از بعد عرفان و همچنین بر خاکی که بر حسب طریقت است و این معنی بر حسب فنی
مندان یکدیگر و این شری که در حربه شوری زیم او بود و مراد کمان و چو
از این شری اندر و غایت شود و مراد همان است که چو در دو اینجا است
نیز این است با صمد از و سام جوانی که مشت او به حال بود و از آنکه
یکی زان لغت کور و معنی دارد یکی جاعوزی که از آنکه فرزند و دوم
میت و لغت سام نیز و معنی دارد یکی در بین نام پس هر زبان نسبت
زبان و دوم معنی میدهد که حرکت است زیرا که در مناسبت او زود است
و مراد همین معنی انیسر است و همچنین زان و معنی آمدن یکی قریب است
زسم بواسطه ذکر ستم و دوم بعد به زن که ذکر مناسبت شده و اینجا
همین معنی دوم مراد است که از آنکه که لغت مشترک تمام است و در اینجا
سابق ترکیب هر یک معنی نام فانی باشد و مراعات نظر کرده و این

خبرگان بر معنی دوم و در نهایت نیاید و لیکن این صفت نهایت در این است
ساز گوشت از نو ماه باره از نو دشت و ششید و هزاره از نو هزاره و دشت دارد
یکی که می دوم دشت زن معروف که بی دربی یکبار و زنند خانه و زنند و زنند
و اینها را معنی اول است و در معنی تام است و سبب ذکر و فکان
حاره زن دشت میوه و این معنی تام نیست و سبب فوق ضمیر و دلاور
و سبب که در همه طول صفت از مردم یکدیگر عرض مستور و نیم انداختن و دوی
و در یکی مناسب و معنی امتداد و نانی از سبب جسمی دوم و در شش و این است
دوم که تمام است و در معنی که مناسب و این است و تمام نیست چون این
نست و دلاور است و ضمیر و یکوستند و سبب که گفتنی و در دشت و یک
و دلاور تمام مفرد و این را سبب زشتی موده بی دربی که در افان و عالم
صد که در سیم خاصه و عام حرد و میان شمرده و سبب و درین است و زلف
و تمام که در از دو المعنی و بعضی شمرده اند و اما چون معنی دوم تمام می شود و این
قسم و در دشت و سبب که اگر چه از مزه که سبب نام و در است و در که من جبه
اصل خود و خطا کند مثال و یکبار بر روی نقاب بر به بدی و در بر کردی و یکی
گفتی که در این شش کستم از سبب تو شوخ بر زیاد مثال و یکبار یکجا است و سبب
بعضی که در کی جوید و است مثال و یکبار سبب که در اوزن که در نام و خوش
بیا که تو بدی و یکبار که در آن آمد که در و در آن سوی تو بگوی و این را تو بدی
و اینها را برسان آمد و در است که ترکیبی از اینها است و سبب

وضع باشد و آن ترکیب مفید و عریض تمام باشد و با کجیب از الفاعلی بود
که در بعضی بعضی از اصطلاح و استعمال بر دوگان جنس باشد و آن ترکیبی
یکد عرض باشد و این صفت عین ایهام است لافق است که ایهام
در یک لفظ است و در دو معنی در الفاظ است و چنانچه از ترکیب که در
مقدمه مذکور شد و در عبارت سالک حسب وضع سنوات باشد و در
دومی است بلکه از آن خراب جام نکست شده خلق است که شش تمام
را که در دهم است جام جام که نمی طرب فرا بود آید و در یکی جهان
نابود است بخت کو باوری نوشد و است داده جام همان است
چو بدست تو داد و دلست جام ده در دست جام دور بود و در دست
هون رفت لفظ مشک است یکی و در که دو معنی دارد یکی عهد و وقت
دوم گشت جام شراب دوم جام دو معنی دارد یکی نام و الی شده و هم الیه
سیوم است یکی حالتی که از خوردن می حاصل شود و دوم نامی از خوا
جام خراب یکی بخودی از خوردن می دوم بیانی هم نکست یکی است
دوم اندام شریک می می دوم دوام ششم بدست یکی عضو معلوم دوم
ضبط از سباق ترکیب و ضبط این الفاظ و عرض نام مفهوم شود و اما
که بنای این دو بیت بر دو است است که شده در عهد و الی شده که جام نام
داشت انبار ده خوشی بر دوام است که جام وانی فکده و ضبط و در
دوم که بنای این بیت بر دو است است که شده از دینی گشت جام شراب بود

و درم بزرگ کفون بر آن بند و طوطی را که منقش شده بر خاندان است

نام می نگارست و شاه اتفاق است با ده شد جانش بر دست در محبت
اخر اینم برین خوب است که از آنکه در ایات از لفظه نماید است و لایق
که او نمیداند میکند و آن خوب است چنان بای بر عام است بعد میگوید
این عالم چنان بای را نیست تو او که آن دلی حقایق عالم است چنان
نوعا پس از آنوقت است دیگر بشود و از همه یعنی در خدمت بر جایست
بدان مثال دیگر میدون که هست کند که آن کفایت که او خوشتر بسیار دارد
خوبی که بای است بر وقت آنست که در میان یعنی سامانی را که کند که آن
همایست بر کار و آن کمی که بسیار شود یعنی شریک است که بسیار است
آنست که در میان میدان بای خود کردی جهان دنیا کرد و میکند آن است
که خوشتر بسیار دارد و متاع حق دوم چنانست که هر نوعی درین است
که بای صادق است هر خود را بر همه نفاق روشن میکند این است و دعوی او بود
و در حق است اما غرضی که بای است بر او است آنست که هر نوعی در حق
که او صادق است که ای افغان خوشتر است تا بنده میکند و نوع دوم در حق
آن بر نوعی در حق آن بیکه او صادق کفایت خود را بر همه جهان میکند
و این غرض است و از لفظ نوعی و صادق هر دو سخن است که صادق از لفظ
هم بر سر دست آید و هم بر معنی است که را و الله شکرش شمس و شمس یکی
حقیقی و هم غرض بود و مراد مجازی است و مراد آنست که حجاز اصطلاحی باشد
و یا از او لفظه و با صریحی و از اینها بر یکی مشتق و معنی نماید از جهت صفت و

امروز مجاز بود بر معنی صفت خیال و آقی در یک جانب صورت نماید و در طرف
دویم خیال موده شود و همین معنی مراد باشد و این خیال بر دو موضع است یکی ال
بصیرت دوم خیال و در غیر اینها نیست که بجای اصطلاحی مثال میزنند
باد پای کرین باد بهر فکند و درین او فدا و بر آن گشتن باد باد را
در زمان افتاد سار دیگر چون شود بر باد شیب آتش دروغا نکال افتد
سار و در بدین درین اصطلاح است این طمان خاک درین خاک که بخاک
اصطلاحی آب معنی نموده و در جلد کشیدن و درین خاک که معنی میاید
و یکی غیر معانی مثال دیگر چون سپرد بران لب باد و به جام بلبل
پدای آن موزه رسیده تالاشی کند است نمک کشند او کونی که برای ستم
راست کشید و برین ربا بر کشیدن و معنی دارد و معنی که معانی است و
معانی که اصطلاحی است و غیر معانی است خیال معنی است
که لطیفه ای باشد یا ضرب مثلی یا قطعه و این شیر فروشی روی بر باد و در غیر
از بانی بهر شکریا بهر جا که یکی که در خوشی بیند و حال بر و شیر فروشی آرد
درین رباعی شیر فروشی آرد یکی اصطلاحی است و این سخن معنی آن
جو شیرین مهر که بغایتی که شیر درستان بلی سبب آمد و در هر غنوم موهوم
کلمات و این معنی میاید است و خیال برین برود و این سخن لطیفه است
مندان که فغانی سخن که دست اندرون کمال خوبی و لطافت است او کمال
افزون همین که که و گنیش آمد فغان بنام او کتاب در حال و برین باغی

مشاوران غریب مثل است و یک مایه و آن که تبارن فعلی است و
برین خیال میرود و معنی مجازی معطای مراد است که معنی باقاعه است و اگر معنی
دارند هم تمیز است که ترکیب این الفاظ منسب باشد و در سبک
از برافتنی یک معنی فیدای بود و این معنی دوم مراعات نظیر و ایراد و نیز معنی
و این معنی اصلا مراد نباشد و در ترکیب فیدای بود و در غالب ترکیب بدان معنی
میرود و در فون میان قبل و لوازم ضمنی است که در تخیل بر معنی دوم کارن بود و
لوازم ضمنی همان نزد و بر صفت مراعات نظیر و ایراد و لوازم ضمنی باشد و
بجز هم و بر و بر نصب است را سبب و بران ضم شده معاد شده
و نصبی فتح و ضم بر یک دو کارن معنی دارد و یکی اعلام حرکات و سکون و هم
بجز هم تحقیق است و معنی نصب بر بای که در این است و منفی قطع است و معنی
ضم جمع کردن و بهم پیوستن است و سبب ترکیب مراد معنی است
بر این معانی بنا بر این بیت است و از آن روی که این الفاظ اعلام
حرکات و سکون اعرابی ایراد لوازم می آید ولیکن ضمنا نشان یک
بینه از حرف پنج تو کسر فعل خبر قائل بود از خصم چه مانده چنانچه
معه و ت و این شاخوان در دیاجه فتاوی سلطانی در مدب
سلطانی ایراد اما می کتب را بهرین التزام نموده این چند نظیر از آن
و افعی آمد و ز نام کتب بهرخی نبسته شده که نزد و مقدم کرده و معلوم
اینست خسروی که از برای احیاء مدین نظر خاص از این بیت

در تمیید تو اعدا سخن کلام عدیب در است و از مجاست او
 حاصل از سواد است اما در حسن و قبح و اصل خنایابی و سعادتی و از کمال
 نامی و قنای حاجت جان بخشی که اکتفا نمی بود و چون استقبال نمود و او را منع کردند
 و فرمود که امانتی بزرگ و امری که از اصف ایقان خبر توان خوان جهان مباد کردند
 که به که جمع سلامت بود بر سر حرف آید و اسم و رسم خود کند و تا فعلی و رافع شد
 خواندن لازم کند و اما در حسن و قبح است که ایراد الفاظ لازم برای معنی
 نه مجرد صنعت ایراد لازم سال و فندان که هست باید سرزند و در بر بات ای
 سخن دانند که کسوف قدس آوردند و دست و سر و پا که لازم اندازد و او را
 برای است معنی است نه مجرد صنعت لازم اما لازم است که الفاظ
 خاص و بیشتر که نه مجرد صنعت لازم آرد و با آنکه اغانی گوید دست با کار
 در ماضی که کشید کج افروتن چه سود اند و این امای من تا سر سندان و عقل
 بند و اندر چه هم بر و امن بوئم زورنی جان فرسای من مثال دیگر
 بیل آمد از هندوستان آورد و طوی بیکران استکب بصحرای کران و طوی است طایفه
 مثال زرده فرخ و از شب نیم مشرق عنان گشته سندان صبح باد بختی
 مثال دیگر اگر زبای و آید زمانه باکی نیست خود در خواب که در دست است و
 ساق در این ایات ضحاک و افروتن و انکه و مار و کج و از دریا و طوی
 مهده و هندوستان و طرح طوی و زرده و آدم و براق و ای و ساق از
 لازم آورده است مثال دیگر همچون جوراب چنگ بر مثال دیگر

سرگردان که خاکبازی توام در مصر عاقل چه بر سر برای در باب تکلف آورده است
و در اصطلاح وقت نوذکر آن دست بر سر می‌بندند چنانکه در مصر و ایران و کرم
نارین برای بای تکلف آورده است زیرا که مقصود از سرگردان آنکه اسرار من
و در اصطلاح وصف روگردان گویند سرگردان اما نباید از حدی تجاوز نمود و این
گویند که خاکبازی توام سرگردان گفت و در مصر عاقل دیگر از جهت تلازم باب اصطلاح
بیاورند و چنانکه بر سر گفت چه در اصطلاح دست بر سر می‌بندند چنانکه بر سر آورده است
که وجود معنی در باطن معنی لطیف پیدا کرد و کسی طیب بیان کند که آن نیز
این در معنی پیدا شده است و آن حال از معنی حاصل شده و این معنی را در معنی
نیز گویند مثلاً حاج و اگر استخرج بگشت بعد از آن که چنانچه او را آوردند
سرش قدر است این بنده مانده چنانچه مثال دیگر در سخن نازیب کلین برای ما
که شکرش شده است پس سید باب جوین چون امام را که شکرش
تا به نام سید شاه فرستاده خوبیک خواست مگر به ملک کرده بی رتبه
نارنگ مردم رود و چرخ می‌دهد و اینجاست مثال دیگر در وصف چرخ که برای خود
آوردن ساره یکسک راست کرده بودند چرخش و چرخش که بی حضور رود
زند خود چرخ و خود گویند سروردی مثال دیگر در وقت ستون یکبارگی است
چون در یکسک شکر بار داده ستون شکر یکبارگی استاده مثال دیگر در سخن
ستون بر بیان و یا بهای که از چوب آورده بودند ستونها در سینه با سینه محکم
رسن در ما بهار بسته محکم چنان بسته کش در دستم حقیقت بسته است

من بهیستم که استندین کز درگاه منزک بر زان بنیست گاه منام که
و بهیست غلطایند و تن است جوایز از شاه احسان کرم ویر میشت
استه و خاک غلطید از جبهه شایسته که در دایح صندین و ازین انقیض است
برینده مثال و هم چنین شدیم انصافش بپرز و روز آنکه تمام شده بود دم شده
ایستاد نیستین و بهیست که شفت که سوا و طایف از یکجاست خود میداد
بشبهات و استعارات و کنایات و خیالات و ضرب و ضایع نوایزد و معانی
مستند از استعارات شعر کجایند و مثال فلک جلای تراوان کرد و با هر سخن
بد که تو بودی سبک تران آمد اگر خود کران بود تو بکوی چرا تو بر منی و
ماست بر آسمان آمد مثال و بگرد و شبیهات این تمام توان و بهیست ماه و
شبیه آوردن بعضی به بعضی قدیم و آنچه قدیم است در آن نامی کرد
جند می و قلم آورده شد کوی رسیده خامن بخاشته نون بلبل زنگار
برین و بهان کو شوری و اوخته عده در شوار کوی که زبان غلبد و توان
یک مو برین کشیده صد با بانود که ملک بدست او بود یک بیلو شانه
بدیدار یا بانوی و در بای شیرین و کردن خسرو کردار یا آنکه برین تو
کردون شاد از که کشان با ظهار یا آنکه همان ترکی است این کرد
کج سبیده کل دار بیان یکرم و صفت ماه نو و ز غری مطهر است
بخواست چرخ فسادن شمشیر با کشتی بداشته که سری نهانش نموده بنان
نتیج لکوشن و یک پرچم بود شکست لعل گاه غلبد ما ز و آن کو بهیست

که در دست چربی در خج خالی صورت واقف ~~چونکه~~ و اقد است که چون کی بعد
در می بر کسی آمدن که در وان شخص که بر و انده می آید بر و در سیر پایی او غلط و اند
نیز و او را کنار گیر و این صورت واقف ~~اندر~~ و شاعران علیه الرحمه و العرفان در سینه
سینه توجیه در دویست و بیست و یکم از کز و ده ~~چون~~ آن بیات در غایت لطافت
اول عباس در علم آمد رسید سینه فاشاکنان پس از سالی بعد همین راه حیات
دوید و آب غلطیده سینه را تا به خواست سینه و آن است که اگر رفت مثال
چون موت سینه بر سینه و بر یک باقیام کردن است و خواست زو انوار
اگر چه سینه خواست و اگر است از آن دو توند است قدش چون گفت سینه
اگر چه وقت سینه بر سینه از آب خواب سستی بر کس شود بیدار و باغبان ملک
سینه آوردند سینه که تیغ کند سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
که سینه سینه را که در سینه سینه است سینه و سینه این سینه موت بند
مثال و جو سینه سینه سینه بار داده سینه سینه سینه سینه سینه
عناست که سینه سینه و باطراف سینه را که کند بر و می که سینه سینه
باشد و اندک که بر طرف و سینه آن معنی اوست آوردن از سینه سینه با نقیض
مثال و صفت سینه سینه سینه سینه سینه و سینه سینه سینه سینه
از بریان آورده اند سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
خران آورده اند سینه در سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
آورده اند طرف سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه

ظهور بین خلق است روی او نگارند قیفاً قدر دو یوسف کند جان بخش میوه
 و این بخت که در معاد و عادت ممکن بود و باشد و این بر دو نوع است معلوم
 اما در آنکه محالی است اما آنکه که بعضی شنی و لطافتی نباشد ولی تو هر دو نوع باید
 و سخن را بنابر این مثال از مردی شکسته چون این خود از دو قسم و نیز پس تراوند
 مثال دیگر چون برآمدی بسمت دولت را بدو مثل مسیحی مثل از پیش آمد
 شست و می آنکه بر وجهی دارد که بصورت نزدیک کرد و اند مثال در وقت زمین
 این زمین است کل هر باب بنما که از سکونت نیست که سوز و چراغی چون این
 بیت لفظ سکونت معرجه است و موی آنکه در عمل متعین می شود و لطافتی باشد و نا
 تاجی می متع آید و طیرت را وجود این نظری که گشته دیدار و دیدار با تمام و
 نوی آنکه بر زمین از حقیقی اندیشه نماید و لیکن بعضی لطافتی باشد مثلاً اگر که دست
 پس از خود در دیدن این که در مستی عمارت و در این اشیاء نظیر که
 و این صنعتی است که بر جمع کند میان دو لفظ تضاد و این بر دو نوع است یکی
 و آن جاست که هر دو لفظ نفی باشد و یا باشد برابر است مثال
 شیار درون نیست و درون آمد مست بر خاست سمد شادی علم و دانست
 هر دو اول استانی است و شاعران است از دواج الفاظ و هر دو به لغایت
 عجیب است دوم از آن که در میان است که جمع کند میان امری مثبت و منفی و اگر
 نده تضاد نماید اما تضاد نباشد مثل برود در میان نماید مثال اول کفم و لطف کن کن
 این جور شد چشم کن آن که از آید در کاف من چه بود مثال دوم مرا بخت علم او

جود او از جهت کفایت ششمی که دادند اینها دو معنی لغات است
تصویر این را توافقی و تناسبی میگویند و این معنیست چنانست که میان
اینها تناسب را باضاد مثال نقیض که مستطاب و مستطاب در بر داشت اینها
و اندکی شش در قید این آورده اند و از آنکه ما را در این گفته ام و رعایت تناسبی که
باین چیزها نیست دارد که رعایت تناسبیست که در همه کجاست که در این
و ذوات و صفات و افعال و حدوث و کبریا است چنانکه اینها که
نشتام و هست اینست نسبت چنانست که چون بنا کرد این طرز دلی
بر ندری دلی چشم مطلق درین بر سبقت یافت و غلط نپذیرد بر چشم حایت قیاس
است و لازم است چنانکه فی مطلق مطلق و چشم بر ندری دلی و
ترکیب غیر نسبت بودی و در احاطت نظیر نسبت تمام و ذوات
چنانکه در نسبت اول ذوق و سر و پا و کرمافه و این صفت چنانست که
مور کند بر کلام سابق بقدر ابطال و کند مثال قیاس است نور است بر دو
فی نظاره هم که او شکل نیست چنانکه این صفت چنانست که از نمری و دوست
اینترای دلی و یک مثال او کند و در آن مبالغه در کمال و باشد این بر سر
یکی نوع دنا و نوبه که ذکر کرده می آید و نظیر موده شود مثال چنانست که
انصاف است نسبت استانی و لیک بوستانی مانند و بر موده در صدم
و این صفت چنانست که بر مطلوب بطریق اصل کلام این در کمال
برش ندرت که تک چون باد سائر از یک نویسنده است که از

نیک تو سحر است بدین باد می تواند بدست
مهر است این است که با کز با باری لطیف آن غمگینی بود بلکه دعای باشد
این طالع است معنی آنکه او را عتی باشد عادت ساله او شش ماه خنده در دهان
در کشن غم از شرم و مان کرد آورد خنده منقوش است که او در دهان غم کرده
و نوعی آنکه ممکن باشد عادت ساله بر هم برده که در هر پای خواهد بود
و دو تو بیش از شش و یکسان و نوعی که ممکن بود ساله تا به شش شش نوروی کل بود
شود باغبان است بهستانها گل بود و کند
که هر دو را در دهی می کنند که امان می دهد دیگر میزد و است و است
همه ابری است که اندک سایش عالم اگر مانی هست ز جلد و است و است و است
مهر و را در خاسته یا بر کرد و گفت به نیست که در سایه او اگر مانی عالمی
است و در پس از آن می که نمی خوانده بود و دیگر حاصل شد و آن است
که نهاد عالمی است و سبب است و اما و قطع ظاهر است و است و است و است
و این جهان است که یکی که سیاق او به است معنی است با شش معنی دیگر بود
در شب بزم نماید و است و است و است و است و است و است و است و است
مهر و را در خاسته یا بر کرد و گفت به نیست که در سایه او اگر مانی عالمی
است و در پس از آن می که نمی خوانده بود و دیگر حاصل شد و آن است
که نهاد عالمی است و سبب است و اما و قطع ظاهر است و است و است و است
و این جهان است که یکی که سیاق او به است معنی است با شش معنی دیگر بود
در شب بزم نماید و است و است و است و است و است و است و است و است

[illegible]

درین بیت از مهر او مدوح است: را بسن حکم است و این حکم
بمستحقان امر که طلعت است اثبات میکند و این اثبات است که
نموده بود مستحق امر و کبر و این حکم است: $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ و این
درین جهانست که ترکیب جهان را بدو بد که از بعضی الفاظ می ماند
تا کید هیچ با شانه بدو نیست جهانی زرب افزوده اگر که در
تو جهان را و اگر چنین آباد از مخرج ترکیب در دست جهانی ثابت بود
زم ماند مطلق از باوه جهان را و او که تا کید هیچ منتهی
و این جهان است که ترکیب هم بدو هم قطع کند و این را نوهر هم
نموده شانه است و از که عالمی نه از نوهر می رسد و این شانه
بعد است آبادان جهانی که در دست تراشد
و درین صفت مکانی باد بود و این صفت می رسد نظر او را
شد و قتی شد و شاعران علیه رحمت و العزیزان مابین احسان است
بسیار در شمس و میر گذشت و او را از روی دلالت بسیار بود او را
نیز کرده طلعت فرمود چون حاضرند شمس و میر می رسد شمس و میر
بست که عالمی بگوید خود شاعران در حال این بیت آن کرد
این نوعی با بخوار می بینم با بسبب افسانهای هم با شمس و میر
بست و فواید است او افرینا کرد و متعجب است چه او خود را درین
فرمان بکانه جهان تصور میکرد و این را و این جهانست که در میان ترکیب

[illegible]

ولیکن این چند نوبت باشد از آن آب چاشنی و ملاحظاتی خود
و همچنین است یکی سه روز و دوم نوبت بعد از این نوبت
در تقاضا خود و در ریت دوم نیز رخ در جوار نقاست یکی آنکه خاری ال
کنند که در خاری ال یکدیگر کم فو و آنکه بخار با نبال کند و درین صفت قبل است
و شش نیز یکی جمع غار و دوم جمع غار سکه و در معین و اندام فواید
یوم آنکه کل در چهارم آنکه کل در دوم و در درین است مناسب است هم کلی در
و درین شک که و در غرضی که معنی از غرض است و درین صفت قبل است
و در است یوم صفت درین صفتی که که او چنان در حصول است که از غایت
حرف برای حصول مخفی ترکب حین منبسط میشود اول آنکه برای سیر
و ان هم نیم و آنکه هم حلق میرند و آنکه خدمتی دیگر میکنند یوم از آن منبسط
که بدترین و البته اند چهارم بدین میرند بدست هم آنکه در روزی که السلام
ششم آنکه در مسجد بود که خبر البقاء و انفسل با کون است معنی در روزی که سرفرا
کردن بری لازم است ششم میان هم جماعتی کثیره و در او بی هم
در روزه باز هم در روزه رمضان که ایام شریف اند و در روزه و در
و اجتناب از افعال فاحشه لازم است و این صفت چنانست که شاعر
در شعر بخان مخالف عرف و عادت آرد و ترک مبالغات کند از هر چه از
نمایم بر این اقدام نماید و از اوصاف اهل صلاح و تقوی عا کند بلکه
فایده شریعت را مخالف غفلت از کمال بخار و موجب ترقی انگار و بلکه

اجواز است این فتوی اجتناب در زود و غمخواران است هیچ عقل احتیاج کند
از امر آن خود باز دارد و موجب کمال کار و دنیا نیست مغرور با من و اندو
موجب توفی تصور کند نهاده ما عاقلیم در بنزدیک ما کوه آ و دولت
غیبری و راحت همه با کرم عقلی زود و درجا بکنند که مطلوب باشد
نشان من در کجاست نشان که عاقلان که خدا عاقلی خواهند ^{معمود} دل
بد و اندک رفتن بیست سال که این غریبای شیخ شریف حق و الدین ثانی
و دست غریبات ایشان از زیر غلبه است غریباتی منم مسلمانان
میدانم حدیثی از حرامی ناری میکند ارم و غریبات نه اندر و کی جوی قیام
برای که دم از دست جوهری خدای را برآورده لکای است
و این نیست چنانست که شاه در شهر عثمان چون کلمات قدسی آورد پس بپای
من بعد از آنی گوید و این نیز است از کلام پاک بین و این بیرون آمدن
نشان را درین باب سخن نمیدانم و این نظیر استقلال من حال مرده شد
ما بر سر کجاست و دشمنان داریم هر جا که بود و کجاست ترجع ایم اینست طریقی
بیشتر یا کجای و نهایی بود که داریم نشان که صاحب طلی است جان
بود میرزا در همه ما نوریز بود سلام که کشور ما داری سیر ما و کرد و از ما ما و
کسیم و نداری سیر ما از ما و این چنانست که سیری را که کرد که در
تفصیل آن هیچ اسباب بود نهاده خوشامیروز و نبود پیش هر فرد نیست
کافر است و ترک بدست جوان و بلاد شاه سال که بدست خواهد شد

هم ازین قبل است. پس از ششوی خورم بگیری که به بکارم بیایان بود
نامستان واجب بود استقامت و استقامت و این است چنانست که
شاعر در معنی وصف برتری بنایت گوشت چنانکه زیاده نتواند کرد و
عین بدقت است اما در صنایع نام این آورده اند و در صورت که در
این جهان نظایر بدقت است و اینجا هم یک سیر و یک مکتوم مثال
در غزل که چنانکه به بخشید هر آنچه هست موجود را ماکس عالم زکایات
صفت چنانست که شاعر در معنی از نظم قصه را بر سبیل اشاره و گزین و
قصه از مشابهت قصه باشد و همچنین حکایت و درین هم استعاره
مثال در مصاری صفت خدق کردی از نوشتن همان گزینا و
رستم انداخته صفت خوانان و در صفت تلویح اشاره کردن آن
عنایت است که شاعر اتمام بقدر را بملک علی و یا حکمی می کند مثال در
هر کس که سر بخت نوه داشت و بزرگ کافر بود که حکم کندش براننداد
و در صنایع از این در ترکیب و در صفت مقرر بر مندان خابض الطبع و جماع
با و که ایراد جمیع جامع معنوی و ترکیب بندی باد لایونی تمام دست میدهد
چنانکه مسئله و از دست میرود تا بحدی که بعضی تقرقات جمع و بندی تنها
میسر می آید که آوردن آن در پارسی محال میباشد چنانکه ایراد امر و نهی در
ترکیب هم یک لفظ مثال در این است که درین ترکیب لفظ
و نهی و مفید امر و نهی اند اما در لفظ طایر امر و نهی در انعام بیایان و در نهی

نمودی است اگر نه که بعضی اوشوار نمودی نمودار جمله نظایر زدی چنانچه
در بیان مذهبین فنی و چون مبین صنایع صنوی دست مینوی علی خدا اسان
تر است و زبان هندوی در سه تنه است بنیازی است به است چون مذکور شد
و مضاف بر دیگر غیر از ادوار که این خانه است عرب است به تفاوت و کار است
که از مازی با قهر و عیب است چنانکه خمر و شاعران مرد دهر و العفوان در این
کفیه و الحق که در انصاف بود من درین پس طراز این معاش سواد حرف خود
نمایی چو از اودوم از آغاز و انجام بهتری بود و روی بستر تمام می
در اندیشم زیرا که بوندم چای را به بیبا و لیکن چون صوری بود و در ضرورت
عیب گیر و در مذهب غلط گفتم که از دانش فنی دم تلفظ بندی است و زبان
کم بجز مازی که میرسد از آنکه بر زبانها گامزد و در غالب بانهادری در دم
کم از بندیت شد و از دست معلوم عرب گشت. از کار دیگر با سینه و کشتار
و دیگر نقص است لفظ پایه روح و کوی اجار مازی کم توان خورد زبان
هم مازی مثال است که از پیش در اینجا کم بحال است که این عرب توانست
که حرف این مین و درین کم نیست یک حرف و کوری با نشن از مانی در
از ذکر کم مازی کسی کارین بر دو کار است معرفت شناسد کین نه خلط است
و فی لاف کسی اگر نگردد و درستان بود و در ریل و جمله لاف است معجز
بود و چین را و دریل و درستان را چه دانند طوبی هند و درستان را کسی که رود
داشت در کام خورده و نور از سجد مینام خراسانی که مزی که درش کوی

[illegible]

[illegible]

یک بار کرده اند خاندان جلاله نام لفظی ملوحده به فیه المعنی معتاد بود و لفظ
بیر محض یعنی جنس بی یا بی نامی که اگر بی و یا و الف او دو کسب
تجدید کنونی بر سیلی که مرکب نماید چون با او ترکیبی پس کنی بی آنکه تفاوت
ای در میان آن دو باشد و فستاب بی و یا و الف او در جنسیت جناس است که در لفظ
آورده شود که در کلمات مختلفه در میان خود باشد حال ممکن خود می بی جان می گنج
کوادنی را و یا در میان ممکن در حال ممکن دیگر در کلمات مختلفه در و یا و الف او در جنسیت
مختلفه است و یا در میان ممکن در جنسیت جناس است که در لفظ لفظی و یا و
مستقل یا مستقل می دانی که از طرف اول مثال جنس مذکور می گنج که در و یا و الف او
امید خلق آن و عالی بود که با او با او مثال جنس مذکور در میان خود می گنج که در و یا و
لظیف و در و یا و الف او در جنسیت جناس است که در لفظ لفظی و یا و
زاید خوانند و اگر کم باشد ناقص گویند مثال جنس مذکور در و یا و الف او در جنسیت
کن که جزو جنس مذکور است و مراد جنس است که بحرانی یعنی از جنس مذکور است مثال
تجس لفظی ناقص در وقت روی خوب است و یا و الف او در جنسیت جناس است که در لفظ
موجب چون که در و یا و الف او در جنسیت جناس است که در لفظ لفظی و یا و
بی جنس مذکور در و یا و الف او در جنسیت جناس است که در لفظ لفظی و یا و
لفظ مرکب جنس نبود و یا یک جنس و یا یک جنس و یا یک جنس و یا یک جنس و یا یک جنس
بر و یا و الف او در جنسیت جناس است که در لفظ لفظی و یا و

[illegible]

هر دو اند و غیر که در غیر فصول و مضامین است و همین است استخراج یافته که فاعل
و مفعول باشند و هر که را در مضامین و مضامین را در فاعل و مفعول و غیر
و غیر را تا و ط را تا و غیر را که غیر لفظ از مضامین می برد و در حوام
و جهان صادر و آری شانه را این و ما اما خواند خط است و خط تحت
نشانده خط است که این حرف خوانده است و در و لغات ایشان
نیا به و چون غیر لفظ با لفظ ایشان می کنند رعایت مخارج در است
تا فاعل و مفعول شود و فاعل و مفعول را که در ادای حروف و در مخارج خوانند
و صادر را تا و ط را تا و صادر را مبعین ط را تا و ط را تا و ط را تا
چنانچه در فاعله غیر المعنوی است که صادر است را در ادال خواند و متقدما
و صادر معلوم است نوی دادند مگر آنکه تغییر معنی نشود و مفعول می باشد
نشانده معنی فاعله معنی شکار خواند و مسجد است خواند و اسم نا
شماره است و فاعله که خواند و آنکه بعضی تنها از آن نحو از معلومت قایل اند
عند العجز کلمه ضرورت برین قایل است و الا ضرورت نیز از فاعله است و در
آمده اند تا در وقت در فاعله آن حرف که در فاعله می گوید معنی آن مکان
الهی است یا علیه الامه و در دست این قوم گوید فاعله را نام می گویند و در
یاد آن قایل است و همچنین بخشش و سوم که بولانی و حجر المون خوانند
است و این بیت را ساز داده است از جمل طاعتین است و با و فعل
و چون نام از کوه با و گفته از این بیت نهم می خواند و در آنکه تفکر

[illegible]

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

از ذکر نام برندگان بنویسد بکدام صورت برندگان مخصوص تقیض شود

این چنانست که در استخوان است ایضا و با غایب است
نمود و در آن ایهای برنگان و کلههای محسوس آن دو و کلههای محسوس آن
و کلهها تصویر کند زیبا تر باشد چنانچه هیچ سدی و ظلمت از آن صورت نشناخته باشد
و کرد و او فاش کند تمام مرغان و کلهها و آن است بسیار شیرین تر و

The image shows a document page with a vertical line down the center. The text is mostly illegible due to high contrast and noise. On the left side, there are several lines of text. On the right side, there is a large, bold heading that appears to read "RECORD BOOK" or similar. Below this heading, there are several lines of text, possibly representing a list or a table of contents. The overall appearance is that of a very old or poorly preserved document.

در این صفت چنانست که در نظم نظام المفاصل اولی از آنست و این در بطا

خواهد بود و ما هم را چون در الفاظ متداول افتد انسان پیدا شود و اندک نشانی از این
دوم و دویست خواهم گفت چون بطور عام من مبدأ الفاظ متداوله یعنی از اسطر و کلمات
است نگاه داشته اند که به شکل و موافق با بشماره و این در این است
برنامه است و ما در علم و فن نیستیم و نیست چیزی چیزی مانند که در این است
اینکه که اندک اندک من نیستیم و چون نخواهد بود که در این و در این و در این
در این که چنانکه گوی ای تو چون در دوی تو چون نیست با شمار تو چون
در این و ما از خوان است و این تو چون نیست و ما از زنگ و شل است
چنانکه گوی ای تو که گوی و ما از این تو چون نیست و ما از زنگ و شل است
ای تو که گوی ای تو که گوی و ما از این تو چون نیست و ما از زنگ و شل است
نشد است و با بابت و با بابت و با بابت و با بابت و با بابت و با بابت
در این که گوی ای تو که گوی و ما از این تو چون نیست و ما از زنگ و شل است
خاصیت نیست بلکه مطلوب است که ای تو که گوی و ما از این تو چون نیست و ما از زنگ و شل است
که به بختی از حال که بود یعنی ای تو که گوی و ما از این تو چون نیست و ما از زنگ و شل است
سخنی دارد که در دوی تو که گوی و ما از این تو چون نیست و ما از زنگ و شل است
چیزی اثر بر دوی تو که گوی و ما از این تو چون نیست و ما از زنگ و شل است
و با چون بخت است یعنی چنانکه مردم از دوی تو که گوی و ما از این تو چون نیست و ما از زنگ و شل است
من تو دل خودم را میگویم که در این و ما از این تو چون نیست و ما از زنگ و شل است
من تو که گوی ای تو که گوی و ما از این تو چون نیست و ما از زنگ و شل است

[illegible]

بسیار میسر بود و درین باشند یعنی در هر دو طرف دریا اگر این تصور است باشد
بسیار میسر چون در هر دو طرف دریا اگر این تصور است باشد
خوابم گشت تا کسی حق تو را در زبان سخن بگوید و سخن از این است که از
درین تصور قرار گرفته و درین سخن نیز از تصور است که در خارج و در بی
در به ننگه خالک تر است و مجاز کرده ایم به این سخن و این است که در هر دو طرف دریا
قرار در یک است خود از یک طرف و در میان و در هر دو طرف دریا
آوردن او درین سخن که با این سخن در هر دو طرف دریا
و این صفت است که در هر دو طرف دریا
بسیار میسر است و در هر دو طرف دریا
و این صفت است که در هر دو طرف دریا
که از هر دو طرف دریا است بلکه
سازگاری است و در هر دو طرف دریا
و این صفت است که در هر دو طرف دریا
که بر عکس آمد و در هر دو طرف دریا
جایزین باغ شش است که در هر دو طرف دریا
و این صفت است که در هر دو طرف دریا
و این صفت است که در هر دو طرف دریا
و این صفت است که در هر دو طرف دریا

[illegible]

نظیر بیت این شاعر خجسته نثار بعد از این دست ماود امری است بعد از این که
همه صفت یار و تشویم و این صفت نباشد که لفظ قافیه را برای است دوم کند و در
مربوط محبت که خوب تر و لطیف تر و زیاده آید مثال این در مثنوی است
حکایتان را چون حکایت کردی منست سحرش نشان دلم و لم در من ز که در مثنوی
نما می نویسد و این نباشد که مثنوی را مثنوی است که در مثنوی است
خود را نادان است از رویانید شما که می تواند باشد چیست آن روی تو با ما
حیثیت آن موی تو با خود شکست و در مثنوی است آن اگر در مثنوی است
مثنوی است با کلام است و این صفت نباشد که مثنوی است
بنا بر مثنوی است که خود کرد و بعد از مثنوی است که در مثنوی است
شکست مثنوی است که سر و سیم فاکت و این صفت نباشد که در مثنوی است
بنا بر مثنوی است که در مثنوی است که در مثنوی است که در مثنوی است
نویسندگان است و این نباشد که در مثنوی است که در مثنوی است
بر دست خود کرد که در مثنوی است که در مثنوی است که در مثنوی است
اما بعد از آنکه در مثنوی است که در مثنوی است که در مثنوی است
فصل ابی فیض نوید است و این صفت نباشد که در مثنوی است
نویسندگان است و این نباشد که در مثنوی است که در مثنوی است
فصل ابی فیض نوید است و این صفت نباشد که در مثنوی است

جمع هم می شود آنست که ترتیب نگاه ندارد و این آرد مثال قد و خط و
رنگش افق است رنگ و دورترین آنست که در صفات برتر می گویند
نظر کرده است با صفات ایشان را برعکس ترتیب آرد و از اول و بعد
قد و دورت نمایند و برعکس است و در بعضی استانی است و این
جاست که در بعضی اول و بعد و در بعضی دوم و بعد و این جهت کرده است
و در بعضی اول و بعد و در بعضی را باز کرده و در بعضی دوم می گویند و دیگر آرد
و در بعضی اول و بعد و در بعضی را باز کرده و در بعضی دوم و بعد و در بعضی
و در بعضی دیگر آرد و در بعضی نظر نمی نماید که مثال در بعضی اول و بعد و در بعضی
یکی در بعضی دوم و در بعضی اول و بعد و در بعضی دوم و در بعضی اول و بعد و در بعضی
عبارت دوم پیدا آید و عبارت دوم پیدا آید و کفونی می گویند و در بعضی دوم و در بعضی
بعد و در بعضی اول و بعد و در بعضی اول و بعد و در بعضی اول و بعد و در بعضی
و در بعضی مقصود است اگر آرد مثال و در بعضی بعضی بر روی است و در بعضی
که باید که این و این صفت جاست باشد که در بعضی است و در بعضی
قول نفس است بر افندی و در بعضی است و در بعضی است و در بعضی
و در بعضی است و در بعضی است که در بعضی است و در بعضی است و در بعضی
اسکاه تقسیم آرد مثال و در بعضی است و در بعضی است و در بعضی
نی خاصان می و در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است و در بعضی
میگویم و دیگر میگویم و در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است و در بعضی

[illegible]

در کار که لطیف تر از آنرا شود و از آنجا که می خواند مثال و ملاحظه که بارها
یاد شده است که کلامی در مثنوی است که میگوید را بیا که لطیف تر از این
صفت نباشد که در مثنوی اول چند لفظ جهان آورده و من از آنرا یاد
نکند و بعد در مثنوی دوم جان قدر الفاظ دیگر بار و بار که من از آنرا یاد
نکند و بعد در مثنوی در اول است که میگوید چیز را بر هم حید و در دوم میگوید که
باز کشاد مثال نشان داد و با کوه شکست این سر در کوهان و سازید
از معدن در مصر و صفی که در شهر است که از این چهار لفظ اول
معلوم شد که هر نشان وجه داد و گرفت و شکست از مثنوی دوم معلوم
که در دریا نشان و در کان را و در مکر گرفت و صفی هم شکست
چیزی میگوید و در مثنوی رسیدن را که بنویسم این جهان نبیند مثال
صفت این که از عقل و من و دو هم خوانند و دست هم در من صفت
حافظ است و ملک نیز از من خطم محو و هم من مراد از این که من
ساز و این صفت جهان باشد که چیزی را جهان گویند که از ظاهر که
معلوم نکرد و نفوس دریا فیه شود و این است و این متقدمان در مثنوی
و این بهترین انواع است که بطریقه ایها تمایز و وصل بود
با الفاظی معلوم کرد و این وضع سولانا ایها والدین بخاری آقا شاه
و بعد در مثنوی این علیه است و انفعالن این را که جهان سازند و لطیف
او را و نیز که در این مثنوی است که در مثنوی که گشت بدست و در مثنوی

[illegible]

و تیر اندازند شاید باوان از دشمنان منقلب بریده نماند و از دست سب خوابه ابو بکریم
برآید گفتیم که تو هم در میان آگاه ما را جز در دای عرب بیرون برو و بگویند تیری
ناگاه یعنی در دای عرب جواب بود و آتب در نگاه کار از جواب آتب بیرون برو و بگویند
و سوار شده که هر یک یک یک میگویند که دارند بگز خود مرکب ابو بکریم و بگویند در دای
عربی بر دگر بزن آتب گفت در دای آتب میگویند که سوار شده را بر دای بزد گفت
تیری می ناز می نماند یک یک بگویند نام بت من که هست که چون از باد آتب می شنود
که در برای در دای او همیشه بیان روان کن اندازد تیری برین سر و سر را پیش
بکاو فرزند بدل کردن که گفت زبان در باری روان کن حتی در دای بر دای
برسد و سر را برین سر را در دای میگویند و در دای سر را در دای برین سر را
مخلص خیزد مثال که سوار است میگویند از دای و در دای برین سر را
و سر را در دای که سوار است و برین نام و است نمی سر را در دای
نم از دای سیر که آتب است از دای برین سر را که سوار است در دای
به خوانند ازین سر را به معلوم کرد این سر را و وضع منفذان است و وضع دیگر
وضع سر و سر را است که می نامند و در دای برین سر را است و این سر را در دای
بر بیان سر را بجای او در دای برین سر را است که در دای برین سر را است
نقص کنند و از دای برین سر را است که در دای برین سر را است که در دای
و سر را در دای برین سر را است که در دای برین سر را است که در دای
است میگویند از دای برین سر را است که در دای برین سر را است که در دای

[illegible]

[illegible]

الف با شسته را حرفه تخی کند و در وزن در آمد چون کوازه حرف بی خوانده شود
و بعضی لغات باشد مثلاً شاه شاهی و شاهی و در بعضی نام الف هم در او بود
احسان بر طایفه بدل توجه و تلفظ بهم داد و مراکز کویب و در بعضی پنج و عام
نکته و این نیست چنانست که به بعضی نوشته شود بعضی الفاظ او اعلی بر بعضی
و ما هم بنویسد مثلاً که در بعضی کس نیست خرم اما در بعضی است و این نیست چنانست
که حرف مفرد باشد مثلاً سر و آینه و هو و این کس نیست و این
و دیگر همان لفظ علی و ایسان اگر کس با کسی دیگر معلوم شود و این نیست چنانست
بسیار و این نیست از مقلوب کل مقلوب بعضی مقلوب نوی و این چهارم که نوشته
و از مقلوب هیچ خوانند و این از انواع و از بعضی علی الصدر است و در بعضی قصر است
طبیعت و آخر برای برام کرده است که اگر کسی مقلوبان در نظر انداخته باشد
خواهد دید و زبان این مثل فاسم و انواع است و این بر دو نوع است و این
و لفظ بسطاره چنانکه هر که آقا کند علی لفظ دیگر شود و از اسمکوس نام است
و این بر دو صفت یافته شود ساکت و فاعلی ساکت است که الفاعلی را در مقلوب
یکدیگر باشند و قرینه قلب کردن نباشد که با مع و ناظر بر این اطلاع یا بداند
از هر لفظ خوابداری من بنده به مراد دارم و لفظ را در مام
مقلوب یکدیگر اند و قرینه قلب به من نیست و فاعلی است که قرینه قلب باید کند
و این بر دو گونه است و یکی مثل فاعلی صریح و معهود و از برای قبل
و از است اقبال این صفت مقلوب لفظ فاعلی است مثل فاعلی بکار

[illegible]

شاهی که بود در شهر بزرگیم چون همگی در پیر و دامن برادرش همگی
به پند شاه سمرانی که کاملاً من به بعضی از خطای که پیشین
و این صفت است که فعلی در واقع باشد بعد از آن بود و در این خط
محقق اللفظ و اینست که در ده سال قرار دل من بود این کار ضرورت بود که
قرار در لفظ قافیه باشد که در می آنرا مطلوب هیچ گفتی باشد و این خط
ای که در قافیه ای در هر یک از اینها درین صورت چندین است و این که
کمی آنکه فعلی که بعد از متقی لفظ باشد اما محذرت المعنی پس کوی چنین باشد
در جان را که در این سبک است باید که است به این بعد از این دوم که قافیه
قافیه که در کرده شود از این غیر از این است که در این است که در این
اسکن از قافیه یا از این است که در این است و در این قافیه قافیه
سیوم آنکه در این را بعد از هر یک است و در این در مخدرات خود آورده خود
جمع و اینست که در این است و در این است که در این است که در این
بیاد و یاد و لفظ با اینست که در این است که در این است که در این
ستاد و بیاد و در این است که در این است که در این است که در این
فواصل خوانند و این است که در این است که در این است که در این
که در وزن و قافیه متقی است و این است که در این است که در این است
بنده است که در این است که در این است که در این است که در این
فاما قافیه می شود و در این است که در این است که در این است که در این

[illegible]

مصحف و دیگر کتب قافیه سطر اول خود و علی و آخرین در قافیه سطر اول از دون نزدیکی
و اما نیز سطر آخر خود و سطر آخر کلام که دانند و در سطر آخر و آخرین از قافیه سطر اول
و سطر آخر کلام را آخرین از قافیه سطر اول کند هم از قافیه سطر اول و سطر آخر

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1994

و اما در توکان بالوی هیچ کس ندانید و مخفی است از همه شش برادر

مستور و پنهان و کس از چندی قبل بدون اطلاع از جمعی از جمعی

عالی رسیده و از آن حال غافل و بی خبر است و نمیداند و باید از آن خبر

مستور در کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار

و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار

و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار

و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار

و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار

و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار

و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار

و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار

و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار

و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار

و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار

و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار

و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار

و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار

و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار و کسب و کار

و اما بگویم معجزه که در سال و در حسن و زکی و خیر و بد که در هر روز و در هر وقت
 کند و پای تو بود اما معنی تو بودی و چون بودی و در هر حال و در هر وقت
 معجزه و خیر و بد که در هر روز و در هر وقت
 که در هر حال و در هر وقت
 و اما بگویم معجزه که در سال و در حسن و زکی و خیر و بد که در هر روز و در هر وقت
 کند و پای تو بود اما معنی تو بودی و چون بودی و در هر حال و در هر وقت
 معجزه و خیر و بد که در هر روز و در هر وقت
 که در هر حال و در هر وقت
 و اما بگویم معجزه که در سال و در حسن و زکی و خیر و بد که در هر روز و در هر وقت
 کند و پای تو بود اما معنی تو بودی و چون بودی و در هر حال و در هر وقت
 معجزه و خیر و بد که در هر روز و در هر وقت
 که در هر حال و در هر وقت

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بدن تمام بخوابد و بسبب برآمدن بزم است و آدمی بفرمانت نشسته
فردین بن خا طریح داتن بخوابد و از انواع و اقسام برآمدن علی الصمد توان دانست و چنان
که در پیش است که در وقت بعد از باران برده شود و بعد از آن اطفال و بزرگانی
توبانی و در میان هم توبانی به هم میزنند و هم توبانی توبانی انگشتها
را گرفته توبانی توبانی اگر چه این صفت قدیم است و این صفت در میان
هم کرده اند که یک را چنان برده اند که چهار در چهار خوانده اند و در وقت
که در میان آنها آورده که در میان آنها میزنند و خوانده اند و در
انفرد و با او از راست و چپ میزنند و در هر طرفی که افتادند و در میان خوانده

بماند	دو سوز	سکه بیان	در سوز
در افشانه	دال و فوسیه	سکه بیان	سکه در
در دینه	براندوز	جهان سلطان	بلند نشسته
بکاپ شایع	در سوز	هم دوران	گواشته

در این صفت خوانند که از بند و بیرون آورده شود و در سوز نام
برداشته شده است و نام به هر یک است و در میان خوانند و در سوز
برون از اسان از چاکلن و دران چ به هر یک است و در سوز
در سوزانی یک خط اندک که از میان دالکن گفته است و این سوز
و وقت و طرفه است و این است که از بند چهار که صورت این است
از بر سوز سرده کنند و صورت را اینست و این سوز یعنی و صورت

[illegible]

[illegible]

[illegible]

گوشتید و مصلحتی تر از منکر ترک و اندیندن تا از ضرر ناست و لذت و کفایت لایق نظر ناست
 سخن بنیاد ز جمال سعید و بدیه کمال کسبید چنانکه حکمی اول فایده و کاشانای عزیزان
 معین چهار دیوار از این علم ساخت و آنچه در حق مطلق انداخت بعد و بهتر است
 از چندی در این نایل کرد که عبادت است و من مستقیم است و در سواد بود و شکر
 خداست آنچه از باغدار نوحه طبع سلیم است بوضع رسانید و در کوشش مجتهد کرد
 در هر یک از این کتب عبادت خود در شش سیر دانی مانی و کلمات را بسک
 مستحق تر کرد و قسم بنویخت و بهتر از آن و بهتر از این و کلمات است بسک
 کج حکم زد و در شش سیر سواد کسبید و دیگر سیر و در و انباری و کلمات
 بحال از دست ناست تمام از کتب سواد کسبید و مصلحتی و مصلحتی و مصلحتی
 بهر دوری کمالی افزای و انباری و کلمات سیر و کلمات است و انباری و کلمات
 روز افزون و کلمات و کلمات از کلمات روزگار و انباری و کلمات
 که چون ایشان در ابتدای مصلحت ضوابط است و اقی ترکیب و انباری و کلمات
 اسالیب بودند در وقتان آنرا چنانی از ترکیب و انباری و کلمات
 فتوی میداد اما اسالیب مخیر از ظاهر و در مصلحت و کلمات
 مستعار و فوالات کلمات میداد و کلمات و کلمات و کلمات
 برده یکیش و مصلحتی آن بی شافند و بر صحت تبدیل و تحول می یافتند و بر صحت
 مازم و از آن زکات زدوده می یافتند که جوهری خواهد که از کلمات و کلمات
 یکسان است و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نمود و در دو بار نیز اگر بی فایده است از معانیست مثال نموده
سبب نوحه منکر شمع است این را نوحه نوحه است مثال نموده
منفرد هر دو بیند انسان را گوید ترا اعلی اعلی اعلی اعلی
نکته افست که بیانی ترکیب بر معنی بر او داده اند لکن نمود و این
سبب است بود که در نظم ظنی بود استایل در معنی و نوحه نوحه
که سه بار در معنی است که بی ترکیب از این حال بیرون چه بود و بی
باجر بود که شمع در فضا باشد و توان داشت که از این ترکیب این
مستفاد مفهوم نگردد و در دیگر که معنی است از این معنی نوحه
نکته منفرد بود و مثالی مانند درین دیدار است و اگر از این
نقشه ز فضا و شمع از این معنی مطلوب فایده است که بیست
نمود این که بیست یکبار بیان معلوم میشود که بیست و دو ترکیب
و من نوشت از بیست و این معنی است از آنکه معنی بیست
این هم خبر منکر است بر صبر فاعل است که در این معنی
درین معنی است که بیست و این معنی است که بیست و این معنی
سکان است و مثال سکان بیست و این معنی است که بیست و این معنی
بیست و این معنی است که بیست و این معنی است که بیست و این معنی
نکته بیست و این معنی است که بیست و این معنی است که بیست و این معنی
درین معنی است که بیست و این معنی است که بیست و این معنی

[illegible]

[illegible]

عزل دوم است و بهتر است که بعد سیزدهم است آورد و کار صد بار که حال بود
است که بر می نویسد که این بیت بی لفظ قافیه مستقل است و در داخل موقوف است
بنام مستقل باشد مثلاً ای تو سلطان بکوان دست بند گشته بدید، و
نوعی را گفته زلف است و این ای بی زلفی که لفظ و کافیه است
اول است مستقل است دوم است که این است که قافیه با بطن جمع آورد
شعر که قوافی آن بر الفاظ صدان یا شمشاد و قافیه بواجب و قافیه
و با او لفظ جمع آورد و در برابر همان و در میان و سلطان بهتر است و بهتر است و
و در آن نویسد که آنست که یک کلمه بی و با شش سبب قافیه است و این
و در امریات قافیه ساختن که در آنجا خود قافیه را قافیه و مایه سالار کرده
و خوشنودی را خوشنودی و کلمه استم را کلمه استم و کلمه الف و مایه را تو سبب قافیه
معنی از خیالات و مدارات و موارات و کلمات تا از این قافیه حذف کن
و طایفه را و محاکم خوانده اند و آن است که چون در کان بعضی چنین بود
عین باشد زیرا که عجب و خطا خطاست اگر چه از اصل مایه است و کنا کنا است
اگر چه از مشایخ و علما بهر آید و لهذا اولت از انبیا علیه السلام مروی است
و نیز گفته است چون از مجری در وجود آید از خدا است بر دهن فست و آن
عجب معجز و فطرت است نظر آنکه از آید از خدا این من مروی است و در
چنانست بطور است نظر آنکه چون حرفی از هیچ کلمه خبر نماند و در آنند فیه
معنی خواند بود و بعضی کلمات از آنها است که بعد از حذف حرفی عین کلمه

[illegible]

و بسیاری است و یکی حق عاید که بر اثر او بسیاری دین و طهرین خوانند چون کافران
چ بعضی اقلی نام کرده اند جوشت پس اینکه سلیقه بکفی و توان برین عالم خبرند و
و ازین نوعی و فواید که در کتابی که در این کتاب است که در این کتاب است که
فصل دیگر و در این کتاب که در این کتاب است که در این کتاب است که
نوازند و پیری با نه مقصود و نگارنده ای که او را گفته که بهر نام بلکه بواسطه آنکه گفت که
اراد سنا و تقدم بود چون آن گفته شود و بحث پس آنکه چون بوقت او غریبی
تر از سخن او و سخن بر این معنا خوانند آرام دهند و بعضی خود گویند که این معانی است
است و اگر گفته اند که در فواید کتاب است که گویند که اگر ما نماند نبود و بهر نامی
و با کمالی هم کرده چون در کتب نسخ عید نموده شود و گویند این حال مستند در
در یاد و آن جواب داده اند که نامی که آن است نه عال ریاست و محاسن و
راشدان و غیر و شایسته است جوشت پس اینند و استقامت و شایسته است که اینند و کمال
و نماند است که در مجامع و خزان که بنده خداوند سلیقه میکند و در کتاب
مطعون میکنند و در استقامت و کوشش نماید و بسیار پیش از این که گفت که
برای ما علیه السلام جایز دارند و خلاصه این که اگر انکارند و در استقامت
آن نام انجاست و در اخلاقی و فاضل است یعنی در شعری که در
آن و او باشد و قصه آن را و در این که در شعری می نویسند که انشا الله
و در همه است و در این کتاب قدیم و عده و کتب و در این کتاب
و در این کتاب قدیم و عده و کتب و در این کتاب
و در این کتاب قدیم و عده و کتب و در این کتاب

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مستحق علم و تقوی غیر از سبک و نامحسوس و نامشهود و از انوار الهیه و از انوار
وجود ممکن تواند بود و این نیز میسر است و معلوم بود که بدین روش میسر شود و این
درین نوع میسر است بحسب و صحیح و بدینسان به قومی برین اید و این
و هم ایستادن بر ایشان یکی درین یکت و ایستادن علیان علم احکام الهیه و
ایستادن بر ایشان است و از انوار الهیه و از انوار الهیه و از انوار الهیه
مسائران و بعضی از انوار که لغو و بیهوده و بیهوده و بیهوده و بیهوده و بیهوده
موجب طایر و است و درین و درین و درین و درین و درین و درین و درین و درین
وجود و طایر و است و درین و درین و درین و درین و درین و درین و درین و درین
بیهوده و بیهوده و بیهوده و بیهوده و بیهوده و بیهوده و بیهوده و بیهوده
و غیر و درین و درین و درین و درین و درین و درین و درین و درین و درین
و این انوار از انوار است و از انوار و از انوار و از انوار و از انوار و از انوار
میخواهد و درین و درین و درین و درین و درین و درین و درین و درین و درین
یعنی این انوار و انوار و انوار و انوار و انوار و انوار و انوار و انوار و انوار
بجهت تمامه و حق و معجزه و معجزه و معجزه و معجزه و معجزه و معجزه و معجزه و معجزه
تالیف شاعر و مصنف کامل است که جامع جمیع لوازم و لوازم و لوازم و لوازم و لوازم
سنگین و سنگین و سنگین و سنگین و سنگین و سنگین و سنگین و سنگین و سنگین
و از آنکه شریف و در بیان آورده از انوار و درین و درین و درین و درین و درین
اختیار کرده و این را کتابی میخوانند و نام این کتاب را کتاب و این کتاب

هو المجلد الاول من كتاب في طب و كذا في طب و كذا في طب و كذا في طب

من المجلد الاول من كتاب في طب و كذا في طب و كذا في طب

من المجلد الاول من كتاب في طب و كذا في طب و كذا في طب

من المجلد الاول من كتاب في طب و كذا في طب و كذا في طب

من المجلد الاول من كتاب في طب و كذا في طب و كذا في طب

من المجلد الاول من كتاب في طب و كذا في طب و كذا في طب

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مجلسه ۱۳۸۸

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از باب بیستم در کیفیت عبادت و طاعت و چگونگی نماز و روزه و حج و عمره و زکوة و صدقه و انفاق و خیرات و ستم و ظلم و کفر و ایمان و جهنم و بهشت و قیامت و حساب و جزا و عقاب و غیره و این باب بیستم از باب بیست و یکم تا باب بیست و هفتم است و در این باب بیستم در کیفیت عبادت و طاعت و چگونگی نماز و روزه و حج و عمره و زکوة و صدقه و انفاق و خیرات و ستم و ظلم و کفر و ایمان و جهنم و بهشت و قیامت و حساب و جزا و عقاب و غیره و این باب بیستم از باب بیست و یکم تا باب بیست و هفتم است

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

عاقبت است آه این باکرانی ما با صبر و از باستانم در بیان آیدستی
دست استی اگر چه با توستی و گشتی است و کردن را و محال میشود
مقدم و جوابی باین یکدیگر تی زین حرفی که گشتم را بجان منم
است و اقسام عدو و حکیم و فصل اول در اقسام عدو است
اول این من خبری که قصد دارد و می بوم بدو آن بکران او را
الم و عفت غریب هم احوال اسو کی از ما دو جهان فامد و در سیرت
نزدای و این در ایلی باین و فلهش بر آورد و هم در و ام ای
در انداخته هم عدو رسیدن و یا و اما اگر ملاقات نام که گفتند به هم
نبرد و در حقیقت نام بعد و هم که بر دست در باین نام جنم ندارم است
نام و در مقدم و در نامه بیان حال و احتیاج فامد است که
و گشتن باین نامه بگوید به سیرت نامه بوی و گشتن
حالی و از حیات می آید فامد هم بال و بری فوق رسای دارد است
نوی بوی که بزرگ شد و رسو و سینه چیه است کهیم که فامد که شد و نام
است بر فامد و گشتن که بکران ما و رسو شتم و اول است کهیم در شتم
کا و در اقسام عدو است فامد کهیم و گشتن برای بروی که سیدی بود
فامد و نامه باین شمای دل است و خود را شش کزین کوه چیدی
و در اقسام عدو است فامد کهیم و رسو شتم و اول است کهیم در شتم
و در اقسام عدو است فامد کهیم و رسو شتم و اول است کهیم در شتم
کوه بکران که بر عیار کاف و می کند بکران بروی آید و گشتن کهیم
و فلهش بر ایلی باین و فلهش بر ایلی باین و فلهش بر ایلی باین
کشم و گشتن کهیم و رسو شتم و اول است کهیم در شتم
فصل اول در اقسام عدو است فامد کهیم و رسو شتم و اول است کهیم در شتم
که در اقسام عدو است فامد کهیم و رسو شتم و اول است کهیم در شتم

بود و ستم خواست جان را بویا شتم و در ستم و دشمنی سدیدم
 و این تو بواب ای حکم از دیده روان بود و تویدار خندم و اینم از بابم
 در پهلایا شرقی ناز و قهقهه و ای دلایان مغرب و سفر کرده ام جواد و برین غنیمت
 خود را و بکنند و دست و از ایران نور جهان بین کس و قفسه
 نیست که از دیده و چشم کوی میبار دست در میان تو هر چه جاری
 میرسد منت در که سب و از آن رخسار شسب و از یکم ایام
 و این همه بوم الحاد بود و ستم کوی ای بوی نکرانست که می کردی
 از انوشیروان فداست و کوه و در دال حکم و این را تو ستم ای
 دل جهان کجاست و کجاست در میان زنگار مانده است
 اما تو ستم کس و کز شسب ریلوی و کس از این استاده و تو
 از رنگ و ستم ای ستمی محبت صبا و جوی و ستم
 ماند و نهاد و تو ستم کس و کز دیرم از انوشیروان و این است
 و دست من به قدر پس است و تو ستم کس و کز دیرم
 نیست می اندازد کس با کوه و دهنای دلم پیدا و کس و کس
 ستم است هم به تو و تو از انوشیروان کز دیرم و این هم ستم
 تا قیامت به تو ای ستم کس و کز دیرم و کس و کس
 بابت مرگ و ستم کس و کز دیرم و کس و کس
 تو ستم کس و کز دیرم و کس و کس و کس و کس
 و کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس
 که کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس
 تو ستم کس و کز دیرم و کس و کس و کس و کس
 این است و کس و کس و کس و کس و کس و کس
 که کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس

[illegible]

[illegible]

ساعتی تا بر می آید که شمع را در راجه رنگ بر دستم نهادم و از آب و دم در آن
در سطر ای جنبه بود که زانی کبریا رسد و در شیشه جانی که به دره و از سید اب
شکانتان با در انتظار اهل بیت جان لب رسید اب نه به فرمان و کبریا
بست بیدارهای جان خود بمان که وقت حذر رسد و در آن وقت که بیدار بود
عز و کبریا پیش از این بیدست و بارید در حلق بر ج بود اگر از این دل ابر و
بغضی است و غایب است که با چشم پر و در کاد و بار دم همه اعضای مرا سوی
برواری هست و در آن سطر است تا میرساند که روز وصل خود میرساند و هم
و در و رنگ از وقت و دل بیدار فاسد بگوید که آن که در آن کی رسد و سوا
که در وی گشت و شوق در بر و این می در بهار خانه اگر کسی گشت از می بدست
تجربست چیز از میوان را بگوید و در آن که کل با کرد و صود گاهی ناز و آب
در سیدون کل که درین بحر خوبی او بگشت شاد و خوش آید که صفا آورد
از و در می جنبه که مقصود و بحر با آمد و در چشم حدادین را سفر باز آمد
راست به حدادین کل به شداد و در است بین و مفروش را به سبکبار و بر سر من
در آن حال که در دست طوفان و در سید و غلغلی محل جانب کعبه بیدار که در آن
بدل آنکه از آنجا که در آن سطر است تا میرساند که در آن آب هم در میان می رود
او گوی دوست با در سطر می گیم ما در و قیامت است خبر بگیم ما سطر است
در سطر است از و در این است چند که با یار بودی چند که با یار بانی به شوق بود
که اسان است بی از سطر است خبر بگوید که باکی نیست که در و در این است
تا این و تا می گیم ما است جویم نام خدا می گیم و در آن وقت در سطر است
تا این بیان کنم و ما می گیم به من با که می گیم با و در آن سطر است
و در آن سطر است این را در و در سطر است این را در و در سطر است این
خبر بگویم و در آن سطر است این را در و در سطر است این را در و در سطر است

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

مهر خیزد ز نو فتره یعنی و کلکون نواب : از این فتره فخر و محبت برین
و شرف کمرای خورده ابرار است ای این ستم مزاج عفا کار سخت از تو
انگیزد بر من گریه و دوست داشتنی است که از کمرای با بر سنگست
و در هر طرف لب از خند زده ای و از این ستم مزاج عفا کار سخت از تو
از تو دوست ای درو نو ستم مزاج است که در دست زار رفتن
بیا ستم مزاج از این ستم مزاج و با احتیاج که کند مزاج دست و پا
از تو ستم مزاج که در با تو نوبت است و در ای نو ستم مزاج
ستم مزاج که در با تو نوبت است و در ای نو ستم مزاج
قلب عبادت است دل طبع نایب و بدین برود شوم جان من ناچیز است
و در و با تو ستم مزاج که در با تو نوبت است و در ای نو ستم مزاج
پس عالمی و از تو ستم مزاج که در با تو نوبت است و در ای نو ستم مزاج
بجست قول تو ستم مزاج که در با تو نوبت است و در ای نو ستم مزاج
نیکو ستم مزاج که در با تو نوبت است و در ای نو ستم مزاج
نزدیقت بهر از تو ستم مزاج که در با تو نوبت است و در ای نو ستم مزاج
نوان بر ستم مزاج که در با تو نوبت است و در ای نو ستم مزاج
جز این در کجاست که در با تو نوبت است و در ای نو ستم مزاج
فخر ستم مزاج که در با تو نوبت است و در ای نو ستم مزاج
میتوان کرد که در با تو نوبت است و در ای نو ستم مزاج
و در کجاست که در با تو نوبت است و در ای نو ستم مزاج

کرم من خبیثی است خوش است در دلی منیت دو الفذ صفت دارد
دوازدهم در اظهار سستی از جرم اهل عیادت نه بملحق را جو عبارت
کند و او کند کنی به بر سر یک سهراسا جلند بسیار بی بافت
هم بدست بر دانه چون چرم کند بکند جوانی از جوی بر سر برود
ایستادست داین دو من ترسم بر افوا که است که در تربیت
مستحق است فصل اول در تربیت کاهیر که میانی که ازین شعر
سوزناک است که میانی که ازین درد پاک پاک کنند با فانی مصیبت
او مستقیم پاکند، خلقی فرد زین غم جاگاه خانه خند و رضا خانه
بهشت به طبعیم باز کرد، بر خاک از فرست رخت، باز کرد و هم
از بار کسب زدیم و در تربیت متوسطین فاعده جلدیم سوخت تقییم
و خانه دل بود میان خوش که به امید خبر بوده الشی انشاء از
کاروان را با نام هم بران برینند خانه نسیم کرده اند
بارب نو بحر هم هم ازین بحسن با محمد سوره کم حویتی بحسن زان
ایده جرم کردان از باد کند منته فراموشی از نسوس ری
رفیق ماند و نه ندیم، بلکه بکند زین علت ن جویم اکنون جرم
اگر شام بدو منتظر بود وی که کرد بدو هم نسیم از باب
سبزدیم و در تربیت اصا غری که سوز را زبان عیارند حضرت
دلی دایع سازد الله را عالم جوان که است به خانه ان کل نوی
درین هنر اشوس به بار غمر در آن نند نسیم ازین به نشین

خود عشرت فدا و سنگ لال ازین مصیبت خاکدار و شکن
افسوس من فرشتگی و زاده مصیبت باز است صبر ناکارم
دل بزند شک خاره بیت است که در دلم زده است
نفس از در غایت از او حقیق منویشیر جان برکنی غلبی را که در غایت
از است و عامه سیاهان را که بابت این غم زده و زاری و در غمت
برفته و در غمت سال کوبه رکنی که ازین غمت سروران برون و شام
از دوزخ است که ای غم من که در تو با و اقبال و غم من برون و شام
فرست که باین دو که این که بود و رخ هوا تو با و غم من برون و شام
در غمت است بهایت بعضی مع با این که در غمت شک و تو با و غم من برون و شام
آبرو پاکه غم که در غمت است بهایت و در غمت شک و تو با و غم من برون و شام
باغی ای پادشاه جوان غمت و جوان دوست جوانی که در غمت شک و تو با و غم من برون و شام
منشیر اشعار و شمع و که بنوام شک از غمت بهوار بر توی منشیر
بنوام اندکی بهشت زادی چه کنم بر غمت شک از غمت بهوار بر توی منشیر
منی ساخته اند که بر کجا بنیم غمت ای که ای غمت شک از غمت بهوار بر توی منشیر
چه که که عرض برسد در افشا و منوره چند که بر زده است شک و تو با و غم من برون و شام
بفکر که در غمت شک از غمت بهوار بر توی منشیر شک و تو با و غم من برون و شام
بیران تیاست اگر بکنند ایند ما در غمت شک از غمت بهوار بر توی منشیر
جایب بوده شکاز و من زجودی جان بنیر دم امروز بهر که گشتم بر او
ما را این است که در غمت شک از غمت بهوار بر توی منشیر شک و تو با و غم من برون و شام

[illegible]

[illegible]

آمد عیبت کو ای که نوداری به برنگاه شد او سفوف اتم طایفه
از بیانی را توان فیصدن از روی جواب به طور جوی و نایب
سینه طریقی که غیبی و در این جهان ندارد به جاسن زنجاری
کلیت اسیر شد به جی داشت حدیث فرعام ندا و به از که درشت
است اتم می بود به شیخ نشو به درنگ به پروا دارد به زلفیاب
در بهاء غیبی که بزرگ عقل به هم خوردن که در خط از دکان است بتوان
مکتوب فاعله شتاب دارد و دیوم به هم ای این هم جواب دارد
که در اول نویسم غیبی ملوی ز خوانده شرح غم کنای است اتم
که نایب دارد به مشور رسد نوازی خود آورده به دست بهر س
برون نهند از کلیم خویش به داشت به باعتی به روشن کر این را
به سر ذوق آمده است از شوق و به از خود شش به نمایی نامه موسی
ز کوه طوری آید به محبت هم ز نام ما ز راه دور می آید به پس از عریبا
به هم که نگاهی کرد جا دارد به شبیه زخم شمشیر بغافل برود دارد
خواندن نام بر این خویش مشکل کرده است اند که خواند خویش
خواند نامه را به جوی به خاکشیم نه نهانی خویش و چگونه از سر کوب
مزم کوانی خویش از هر کسی سلوک به جوی بر آید است از سر حدیث
بود و از سوال مردم به فی الحسبه نسبی شوکانی بود و به عیال به بین رفیق
کل خود به است که گرفتار به باب از بهر آن زلفت که به هم به جوی
به است این زندگانی به جوی نسو به هم به نازم به هم خود به حال

[illegible]

150

44

[illegible]

